Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2230 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 4 iulie 1956

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

REZOLUȚIA

Congresului al II-lea al Uniunii Tineretului Muncitor

Congresul al II-lea al Uniunii Tineretului Muncitor, discutînd raportul Comitetului Central al U.T.M. aprobă activitatea desfășurată de C.C. al U.T.M. pe perioada de la Conferința pe țară din iulie 1954 pînă în prezent.

Analiza activității desfășurate de U.T.M. în masele tineretului a scos în evidență viața nouă a tineretului Republicii Populare Romîne.

In bogata și frumoasa noastră patrie, poporul muncitor, stăpîn pe soarta sa, înfăptuiește victorios, sub conducerea încercată a Partidului Muncitoresc Romîn, măreața operă de transformare socialistă a țării. In regimul nostru de democrație populară, datorită grijii permanente a Partidului și Guvernului, tînăra generație are asigurată o viață din ce în ce mai bună și poate năzui spre cele mai îndrăznețe visuri cu încrederea că le va vedea îndeplinite.

Tineretul nostru se bucură de depline drepturi politice, îi este asigurat dreptul la muncă, primește salariul egal pentru muncă egală, îi sînt create condiții tot mai bune pentru odihnă, distracție și cultură. In patria noastră porțile tuturor școlilor sînt larg deschise fiilor oamenilor muncii. Infrățit în muncă și luptă pentru construirea socialismului în Republica Populară Romînă, tineretul naționalităților conlocuitoare se bucură de aceleași drepturi și libertăți ca și tinerii romîni. In condițiile regimului democrat-popular, pentru tineretul nostru munca constructivă, făuritoare a viitorului țării, a viitorului tinerei generații însăși, a devenit o chestiune de onoare și eroism.

Uniunea Tineretului Muncitor continuînd glorioasele tradiții de luptă ale Uniunii Tineretului Comunist a desfășurat în acești ani sub conducerea partidului o susținută muncă organizatorică și politico-educativă în masele largi ale tineretului de la orașe și sate. Milioane de tineri din întreprinderi, sate, școli și facultăți avînd în frunte pe utemiști, au răspuns cu entuziasm la chemarea partidului și sub conducerea lui au adus o contribuție însemnată la lupta întregului nostru popor pentru îndeplinirea primului plan cincinal, în opera de industrializare a țării și de transformare socialistă a agriculturii, la întărirea statului democrat-popular, la continua înflorire a scumpei noastre patrii.

Uniunea Tineretului Muncitor se prezintă la cel de al II-lea Congres al său ca un puternic detașament de luptă al tineretului, unit mai mult ca oricînd în jurul conducătorului său iubit, Partidul Muncitoresc Romîn, hotărît să-și îndeplinească din ce în ce mai bine înaltul său rol de rezervă și ajutor de nădejde al partidului în opera de construcție economică și de stat.

1. — Cel de al II-lea Congres al U.T.M., apreciază că, de la primul său Congres, U.T.M. s-a întărit din punct de vedere organizatoric, și-a lărgit influența în masele de tineri, și-a sporit capacitatea de mobilizare a tineretului în lupta pentru înfăptuirea politicii partidului.

a) In această perioadă numărul membrilor Uniunii Tineretului Muncitor s-a dublat, noi sute de mii de tineri dintre cei mai înaintați din uzine, școli și de pe ogoare intrînd în rîndurile detașamentului de frunte al tineretului.

Cu toate succesele obținute în acest domeniu Congresul consideră că munca de cuprindere a tinerilor în U.T.M., îndeosebi la sate și — într-o anumită măsură — în întreprinderi, este în urma influenței crescînde de care se bucură U.T.M. în masele tineretului. In fața organizațiilor U.T.M. stă sarcina de a îmbunătăți munca în domeniul atragerii în rîndurile sale în primul rînd a celor mai buni tineri, din fabrici și din sate. O atenție deosebită va trebui acordată întăririi muncii de primire în U.T.M. a tinerilor din rîndurile minorităților naționale.

Congresul consideră că procentul fetelor în U.T.M. și în rîndurile cadrelor de conducere — deși a crescut — este încă nesatisfăcător. Toate organizațiile de U.T.M. sînt datoare să combată prejudecățile ce mai există în rîndurile unor tineri față de rolul femeii în societate și să ia cu toată hotărîrea măsurile necesare pentru creșterea numărului de tinere muncitoare, țărănci, intelectuale în U.T.M. și pentru promovarea cu tot curajul a celor mai pregătite dintre ele în funcții de conducere.

Congresul pune în fața organizațiilor U.T.M. sarcina de a asigura cuprinderea în U.T.M. a marii majorități a tinerilor muncitori, a majorității tinerilor țărani muncitori, a tinerilor intelectuali înaintați.

b) Respectarea și întărirea permanentă a democrației interne a U.T.M. este o condiție de bază pentru îmbunătățirea întregii munci a organizației noastre.

Pe baza îndrumărilor Partidului, democrația internă a U.T.M. s-a dezvoltat continuu în acești ani: s-au ținut cu regularitate alegerile organelor de U.T.M., au fost introduse în viața organizației noi norme de funcționare care au stimulat activizarea masei utemiștilor, a crescut controlul acestora asupra activității organelor de conducere.

Nu peste tot însă se respectă normele democratice ale vieții interne a U.T.M.-ului, drepturile utemiștilor; sînt cazuri de înăbușire a criticii, de atitudini de comandă, de nesocotire a părerilor și observațiilor juste ale utemiștilor.

Organizația noastră este o școală de educație a tinerilor, a viitorilor membri ai Partidului Muncitoresc Romîn pentru care democrația internă este un principiu de bază al vieții tuturor organizațiilor sale. De aceea noi sîntem datori ca în rîndurile U.T.M. să învățăm și să ne obișnuim cu regulile democrației revoluționare specifice unei organizații de masă revoluționare a tineretului. Este necesar ca în centrul atenției organelor și organizațiilor U.T.M. să stea lichidarea lipsurilor existente în domeniul respectării democrației interne, asigurarea condițiilor ca fiecare utemist să-și exercite drepturile și să-și îndeplinească îndatoririle statutare. Organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor, activiștii de conducere, trebuie să manifeste mai multă atenție pentru stimularea criticii și a autocriticii și îndeosebi a criticii de jos. In scopul activizării tuturor membrilor, al sporirii participării lor — în cunoștință de cauză — la îndeplinirea sarcinilor organizației, trebuie asigurat ca fiecare utemist să-și cunoască sarcinile concrete, să fie îndrumat în munca de realizare a lor. Practica de a se lua hotărîri de unul singur, de a nu se ține cu regularitate plenarele comitetelor regionale, raionale și orășenești, sau de a le ține în mod formal trebuie înlăturată. Principiul leninist al conducerii colective trebuie să stea la baza muncii tuturor organelor U.T.M.

c) Partidul ne învață să întărim permanent legăturile organizației noastre cu masele largi ale tineretului. De aceea este necesar să desfășurăm o largă muncă politică și organizatorică, concretă, în fiecare întreprindere, sat, școală, institut, antrenînd tineretul la diferite acțiuni în producție, organizînd plăcut și educativ timpul său liber, acordînd atenție nevoilor și năzuințelor sale, folosind cele mai variate și mai potrivite forme de muncă specifice tineretului.

De mare însemnătate în această direcție este lichidarea practicilor birocratice, reducerea la minimum a circularelor și instrucțiunilor de tot felul pe care le elaborează și le trimit organele U.T.M., întărirea controlului și ajutorului direct, concret pe teren ce trebuie acordat organizațiilor de bază în îndeplinirea sarcinilor. Congresul cere tuturor cadrelor din organele și aparatul U.T.M. să petreacă cea mai mare parte din timp în mijlocul utemiștilor și al masei tineretului, acolo unde acesta trăiește, muncește, învață și se distrează.

Apreciind munca organizațiilor U.T.M. după rezultatele ce le obțin în mobilizarea tineretului în producție, la învățătură, în educarea tineretului — și nu după numărul de ședințe și hîrtii întocmite — organele U.T.M. trebuie să studieze atent experiența organizațiilor fruntașe, să o răspîndească în toate organizațiile și să asigure astfel îmbunătățirea muncii în toate sectoarele de activitate.

d) Cu toate că U.T.M. a reușit să crească un număr însemnat de cadre capabile care rezolvă cu răspundere sarcinile organizației sau care muncesc în diferite sectoare ale construcției socialismului, Congresul consideră că în munca de selecționare, promovare, creștere și repartizare a cadrelor mai există încă lipsuri însemnate ținînd seamă atît de nevoile proprii ale U.T.M. cît și de sarcinile ce revin U.T.M. de a da partidului numeroase cadre pentru activitatea de partid, de stat, economică și obștească.

Trebuie în primul rînd să punem capăt manifestărilor de birocratism în munca cu cadrele, să cunoaștem și să apreciem cadrele după devotamentul lor față de partid, după pregătirea și rezultatele ce le obțin în muncă. Trebuie să selecționăm, să creștem și să promovăm cu curaj și încredere în munca de conducere din ce în ce mai numeroase cadre din rîndurile celor mai buni și mai activi utemiști crescuți în lupta cu greutățile, bine pregătiți din punct de vedere politic și profesional, buni organizatori ai tineretului, entuziaști și plini de pasiune în muncă, iubiți și respectați de masele tineretului.

Organizațiile U.T.M. vor trebui să se ocupe îndeaproape și sistematic de creșterea experienței organizatorice și politice, de educarea marxist-leninistă a cadrelor, fondul de aur al U.T.M., astăzi, fondul de aur al partidului și statului nostru, mîine.

e) Uniunea Tineretului Muncitor, ca rezervă a partidului, trebuie să crească din rîndurile utemiștilor cît mai mulți tineri demni să poarte titlul înalt de membru al Partidului Muncitoresc Romîn.

2. — Uniunea Tineretului Muncitor a obținut o seamă de rezultate în educarea patriotică a tineretului, în propagarea ideilor marxism-leninismului, în educarea comunistă a tineretului, una din sarcinile de bază ale Uniunii Tineretului Muncitor.

a) Un ajutor însemnat în înarmarea politico-ideologică a cadrelor și membrilor U.T.M. în ultimii doi ani l-a reprezentat pregătirea a peste 60.000 utemiști în învățămîntul de partid. Cu ajutorul nemijlocit al partidului, U.T.M. a cuprins și educat în cercurile și cursurile politice U.T.M. numai în anul acesta peste 350.000 de utemiști și tineri neîncadrați în U.T.M. S-a obținut în acest fel o creștere a nivelului politic și ideologic al unui însemnat număr de cadre, membri ai U.T.M. și tineri care nu sînt membri ai U.T.M.

Cu toate succesele obținute în propagarea ideologiei marxist-leniniste în masele tineretului, Congresul consideră că în acest domeniu U.T.M. are cele mai serioase slăbiciuni.

Munca de propagandă marxist-leninistă în rîndurile tineretului este redusă de multe ori la lecții abstracte, plictisitoare, fără nici o legătură cu practica construcției socialismului, cu locul de muncă respectiv. Lipsuri însemnate sînt îndeosebi la sate, în lărgirea orizontului de cultură al tinerilor, în răspîndirea cunoștințelor științifice, materialiste asupra lumii, în combaterea concepțiilor înapoiate, a superstițiilor. Unele organizații U.T.M. nu combat întotdeauna manifestările naționaliste, șovine și nu iau măsurile necesare pentru educarea internaționalistă a tineretului, pentru întărirea continuă a frăției dintre tinerii romîni și tinerii din rîndurile naționalităților conlocuitoare.

Propagarea ideilor marxism-leninismului, explicarea politicii partidului, a hotărîrilor sale în masele tineretului, a le convinge asupra justeței politicii partidului și guvernului, a le arăta concret cum pot contribui la înfăptuirea lor, sînt îndatoriri din cele mai importante ale U.T.M.

Congresul pune în fața organizațiilor U.T.M. sarcina îmbunătățirii radicale a conținutului muncii de propagandă. Ele trebuie să educe utemiștii și întregul tineret în spiritul patriotismului socialist prin popularizarea frumuseților și bogățiilor patriei, a trecutului de luptă pentru libertate și independență națională a poporului, a succeselor obținute de poporul nostru în construcția socialistă, a mărețelor perspective de dezvoltare a țării noastre. U.T.M. trebuie să dezvolte în rîndul tineretului dragostea și devotamentul nemărginit pentru poporul muncitor — făuritorul istoriei, pentru Partidul Muncitoresc Romîn organizatorul și conducătorul poporului; trebuie să educăm tineretul în spiritul ideologiei nobile a internaționalismului proletar, al dragostei pentru Uniunea Sovietică — țara constructorilor comunismului — pentru toate țările socialiste frățești, pentru oamenii muncii din întreaga lume; să cultivăm în rîndurile tineretului înaltele calități morale comuniste, dragostea de muncă, curajul și capacitatea de a învinge greutățile, respectul față de vîrstnici, spiritul tovărășesc și prietenia.

Uniunea Tineretului Muncitor trebuie să educe tineretul țării noastre în spiritul dragostei pentru armata populară, pentru îndeplinirea conștiincioasă a serviciului militar, pentru a fi gata să apere scumpa noastră patrie — Republica Populară Romînă — și cuceririle revoluționare ale poporului.

Organizațiile U.T.M. sînt datoare să îmbunătățească și să intensifice munca de popularizare în masele de tineri a cunoștințelor științifice îndeosebi din domeniul științelor naturii, pentru a asigura combaterea convingătoare a rămășițelor mistice, a prejudecăților obscurantiste, a teoriilor idealiste, pentru a înarma tineretul cu concepția materialistă științifică despre natură și societate, pentru a-i deschide tot mai mult orizontul, a-l ajuta să înțeleagă bine evenimentele ce le trăiește și să vadă clar perspectivele viitorului. Organizațiile U.T.M. vor trebui să ajute pe tinerii care au insuficiente cunoștințe de cultură generală să-și complecteze treptat aceste cunoștințe.

b) Congresul consideră că mai sînt destule organizații U.T.M. care nu țin seama în suficientă măsură de dorințele specifice tineretului, de a citi, de a cînta, a dansa, a face sport, de a folosi timpul liber în modul cel mai plăcut, mai instructiv, mai vesel.

Este necesar să acordăm o mai mare atenție, decît pînă acum acestor cerințe ale tineretului și folosind mai bine mijloacele existente, căutînd cu îndrăzneală noi metode și forme de muncă care să atragă pe tineri, să îmbunătățim munca noastră culturală de masă. Să cuprindem masa tineretului în minunata mișcare pentru cunoașterea literaturii, inițiată de U.T.M. — concursul „Iubiți cartea" — să creștem numărul de coruri și echipe artistice și al participanților la aceste echipe, să organizăm continuu și sistematic concursuri artistice și sportive, să organizăm mai bine și mai multe seri ale tineretului, hore și șezători, excursii de masă.

Organizațiile U.T.M. trebuie să desfășoare o mai intensă muncă de atragere a tineretului în activitatea sportivă, să îmbunătățească și să lărgească mișcarea sportivă la sate, să combată unele tendințe spre profesionism și vedetism, să dea o atenție deosebită dezvoltării sportului de masă.

De îmbunătățirea muncii cultural-politice a organizațiilor U.T.M. depinde în mare măsură ca tineretul muncitor să cunoască frumusețea patriei noastre, să trăiască din plin, tinerește, viața și munca clocotitoare, plină de creație, a poporului, să înfrîngă cu bărbăție greutățile, să-și însoțească munca și lupta cu cîntec și voie bună.

c) Un aport însemnat în munca de propagare a ideologiei marxist-leniniste, de explicare a politicii partidului și de organizare a tineretului în lupta pentru înfăptuirea acestei politici trebuie să-l aducă presa și publicațiile pentru tineret și copii. Apreciind rezultatele pe care le-au obținut acestea, Congresul cere tuturor activiștilor pe tărîmul presei de tineret — în primul rînd celor de la „Scînteia tineretului" — să ridice nivelul ideologic, publicistic și prezentarea grafică a ziarelor și revistelor pentru tineret și copii, astfel încît cititorii să găsească în paginile acestora un răspuns tot mai substanțial și mai convingător la problemele de viață care-i preocupă, o îndrumare practică în activitatea lor, materiale instructive, educative și plăcute, scrise la nivelul de înțelegere al vîrstei și pregătirii lor.

Imbunătățirea muncii de educație comunistă a tineretului trebuie să devină o cauză a tuturor organelor și organizațiilor U.T.M. Să îndreptăm cele mai bune forțe ale noastre spre îndeplinirea acestei sarcini principale a U.T.M.

3. — Sub conducerea Partidului, Uniunea Tineretului Muncitor a obținut succese însemnate în mobilizarea tineretului muncitoresc în lupta pentru dezvoltarea industriei socialiste, pentru îndeplinirea sarcinilor primului nostru plan cincinal.

Avînd sprijinul maiștrilor, tehnicienilor, inginerilor și muncitorilor vîrstnici cu experiență, minunatul nostru tineret muncitoresc din fabrici și uzine în frunte cu utemiștii au participat în masă în întrecerea socialistă, muncind cu nestăvilit elan creator, cu inițiativă și abnegație. O mărturie a acestui fapt o constituie cei 80.000 fruntași în producție și cei 4.000 tineri inovatori ce au crescut din rîndurile tineretului muncitoresc. Mase tot mai largi de tineri își însușesc și aplică metodele avansate de muncă. Un ajutor însemnat în însușirea atitudinii noi, socialiste, față de muncă, în dezvoltarea spiritului colectiv și ajutorului tovărășesc reciproc îl prezintă cele 14.000 brigăzi de producție ale tineretului, sectoarele și secțiile de tineret din întreprinderi, mine, șantiere, diferite alte forme de participare colectivă a tineretului în întrecerea socialistă. Lună de lună, noi mii și mii de tineri își depășesc regulat sarcinile de producție.

Succesele obținute nu ne pot însă mulțumi. Congresul al II-lea al partidului ne cheamă să dăm patriei în continuare produse tot mai multe și în același timp produse tot mai ieftine și de mai bună calitate, să creștem productivitatea muncii, să reducem prețul de cost al produselor.

a) Pentru a asigura contribuția deplină a tineretului muncitoresc la îndeplinirea sarcinilor celui de al II-lea plan cincinal în industrie, Comitetul Central al U.T.M., organele și organizațiile U.T.M. trebuie să considere ca una din principalele sarcini și să-și îndrepte eforturile spre ridicarea calificării tineretului, însușirea tehnicii înaintate, cunoașterea amănunțită și îngrijirea atentă a mașinilor și utilajelor de către fiecare tînăr muncitor, studierea metodelor de muncă ale fruntașilor, cunoașterea și folosirea acestora de către masa tinerilor muncitori, economisirea cu grijă a materiilor prime și auxiliare, folosirea întregii capacități de producție a mașinilor și a fiecărui minut din timpul de muncă. Organizațiile U.T.M. trebuie să lupte pentru întărirea disciplinei în producție, pentru lichidarea absențelor nemotivate de la lucru, a plimbărilor fără rost în timpul destinat producției, pentru curățenie și ordine cît mai desăvîrșită la locul de muncă.

De îndeplinirea acestor sarcini depinde, în primul rînd, contribuția crescîndă a tineretului muncitoresc, la îndeplinirea celui de al doilea plan cincinal în industrie la toți indicii; numai astfel vom avea satisfacția datoriei împlinite în opera de dezvoltare a industriei socialiste.

b) Organizațiile U.T.M. din comerțul de stat și cooperatist trebuie să stimuleze atitudinea atentă, corectă față de consumatori, să întărească activitatea brigăzilor U.T.M. de bună deservire care trebuie să devină adevărate modele de atitudine justă față de muncă, față de cetățeni, față de bunurile statului.

c) Congresul cere activiștilor și cadrelor U.T.M. să se preocupe mai mult de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale tineretului muncitoresc, ale tinerilor din școlile tehnice de maiștri, ale tinerilor din căminele și școlile de ucenici, de respectarea prevederilor contractelor colective. Ele trebuie să ridice cu perseverență problemele ce se ivesc în aceste domenii în fața conducerilor întreprinderilor, a școlilor și a organelor sindicale și să acorde tot ajutorul necesar în rezolvarea lor.

Folosind metode tinerești de muncă trebuie să ajutăm organizațiile U.T.M. din industrie, construcții, transporturi și comerț, să-și orienteze întreaga lor activitate spre îndeplinirea sarcinilor economice ale întreprinderilor. Pentru aceasta este necesar să creștem continuu și perseverent competența cadrelor noastre în rezolvarea problemelor economice.

Indeplinirea și depășirea sarcinilor celui de al doilea plan cincinal este o chestiune de onoare a fiecărui tînăr muncitor, o cauză căreia merită să-i închinăm toate forțele, tot entuziasmul și energia noastră creatoare.

4. — In măreața operă de transformare socialistă a agriculturii inițiată și condusă de partid, Uniunea Tineretului Muncitor prin munca politică de convingere a tineretului muncitor de la sate a reușit să atragă pe făgașul agriculturii socialiste zeci de mii de tineri care au devenit membri ai gospodăriilor agricole colective, ai întovărășirilor agricole și ai altor forme de asociere și cooperare în munca agricolă. Numai în primele luni ale acestui an peste 33.000 tineri au intrat în întovărășiri și gospodării colective, pășind pe drumul spre belșug și lumină.

Harnicul nostru tineret țărănesc și bravii tineri mecanizatori, au adus o importantă contribuție în munca pentru obținerea unor recolte bogate. Sînt astăzi în S.M.T., G.A.S., gospodării agricole colective, întovărășiri agricole și în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale mii de tineri fruntași ai recoltelor bogate.

Succesele obținute în munca U.T.M. la sate sînt însă insuficiente în raport cu sarcinile ce-i revin, munca U.T.M. în acest domeniu fiind rămasă în urmă. Ținînd seama de marea sarcină trasată de Congresul partidului de a asigura ca pînă la sfîrșitul celui de al doilea cincinal 60—70% din producția agricolă marfă să fie dată de sectorul socialist, Congresul U.T.M. consideră că munca U.T.M. la sate trebuie simțitor îmbunătățită.

a) Organele conducătoare ale U.T.M. nu înțeleg încă suficient rolul organizațiilor U.T.M. ca ajutor principal al organizațiilor de partid în convingerea tinerilor țărani muncitori — pe bază de argumente și fapte concrete — asupra superiorității formelor socialiste de muncă în agricultură, în inițierea de asociații simple, întovărășiri și gospodării colective, precum și în dezvoltarea economico-organizatorică a acestora. In același timp ele nu acordă toată atenția răspîndirii în masele tineretului sătesc a cunoștințelor avansate în lucrarea pămîntului și creșterea animalelor.

Congresul consideră că sarcina principală a organelor și organizațiilor U.T.M. care-și desfășoară activitatea la sate ca și a tuturor tinerilor țărani muncitori, este participarea cu tot entuziasmul la înfăptuirea măreței opere de transformare socialistă a agriculturii. In scopul îndeplinirii acestei sarcini organizațiile U.T.M. de la sate trebuie să îmbunătățească și să lărgească munca politico-educativă în forme variate și corespunzătoare tineretului, pentru convingerea utemiștilor și a celorlalți tineri țărani muncitori de a păși cu încredere, în masă, pe drumul agriculturii socialiste, de a se încadra cu familiile lor în gospodării agricole colective, întovărășiri agricole și alte forme de asociere în muncă.

Organizațiile U.T.M. sub îndrumarea organizațiilor de partid trebuie să manifeste cît mai multă inițiativă în întemeierea a diferite unități cooperatiste agricole, mobilizînd în această acțiune masele largi de tineri țărani muncitori. Să nu uităm nici o clipă că tinerii sînt primii gata să îmbrățișeze noul atunci cînd sînt convinși că aceasta îi ajută să-și făurească un viitor luminos.

b) Organizațiile U.T.M. trebuie să ajute la creșterea rentabilității tuturor unităților socialiste de stat ale agriculturii, îndemnînd pe tinerii din G.A.S. și S.M.T. să dea lucrări de cea mai bună calitate, să-și ridice calificarea, să respecte cu strictețe disciplina în muncă, stimulînd întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" și „cea mai bună brigadă de tractoriști" în vederea realizării unor recolte bogate.

Tineretul nostru este chemat să-și dovedească patriotismul său fierbinte în fiecare an agricol, îndeosebi în perioadele de vîrf a muncilor, participînd cu sutele de mii la strîngerea recoltei, la timp și fără pierderi.

c) Organizațiile U.T.M. de la sate trebuie să lupte cu mai multă perseverență pentru sporirea continuă a producției agricole vegetale și animale în întreaga agricultură popularizînd și aplicînd cu perseverență metodele agrotehnice înaintate. Ele trebuie să trezească interesul și dragostea tinerilor pentru meseriile de tractorist, combiner, crescător de animale etc., contribuind la creșterea numărului de cadre calificate necesare agriculturii. Fiecare utemist și tînăr țăran muncitor trebuie să se străduiască să fie fruntaș în munca agricolă, în lupta pentru pîinea poporului!

Imbunătățindu-și munca politică în rîndurile tinerilor țărani muncitori, U.T.M. va contribui la continua întărire a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, la lupta întregului nostru popor muncitor, sub conducerea partidului, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru obținerea de recolte bogate, pentru o viață nouă, îmbelșugată, pe ogoarele patriei.

5. — Continuînd prețioasa tradiție a muncii voluntare pe șantierele de reconstrucție, zeci de mii de tineri au răspuns cu entuziasm chemării Partidului și U.T.M. contribuind la înălțarea unor importante obiective industriale ale primului nostru cincinal. Dînd dovadă de un înalt patriotism, înfruntînd cu bărbăție și curaj greutățile, punînd tot ce au mai bun în slujba construcției socialiste a patriei noastre, mii de tineri muncesc cu eroism pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz și pe cele 45 șantiere de importanță națională și regională încredințate tineretului de către partid.

Dezvoltînd și mai mult în rîndurile tineretului hotărîrea, curajul, spiritul de abnegație în lupta pentru construirea socialismului, organele și organizațiile U.T.M. trebuie să lărgească participarea tineretului la munca voluntară pe șantierele tineretului, să-și sporească contribuția la dezvoltarea și înfrumusețarea orașelor și satelor patriei noastre.

6. — Prin întreaga sa activitate desfășurată pînă în prezent, Uniunea Tineretului Muncitor s-a străduit să mobilizeze tineretul pe calea însușirii științei și culturii, a sprijinit îndeaproape munca școlii.

Organizațiile U.T.M. din facultăți, punînd în centrul preocupărilor lor mobilizarea studenților la învățătură, la întărirea disciplinei și dezvoltarea activității științifice, au asigurat obținerea de rezultate bune în trecerea cu succes a examenelor, în îmbunătățirea frecvenței la cursuri și seminarii și întărirea disciplinei în institute.

In activitatea organizațiilor U.T.M. din institute și facultăți există încă lipsuri serioase în domeniul educării politice, ideologice a studenților.

Congresul își însușește criticile privind munca U.T.M. în rîndurile studenților, cuprinse în „Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților" din iunie 1956, hotărîre care oglindește încă odată grija partidului față de munca, viața și viitorul studenților noștri. Această hotărîre a partidului este un deosebit ajutor în activitatea Uniunii Tineretului Muncitor. Ea a fost primită cu multă bucurie de studenții patriei noastre.

In centrul muncii organizațiilor U.T.M. din facultăți trebuie să stea problemele mobilizării studenților la învățătură, ale îmbunătățirii activității politico-educative în masa studențimii.

Organizațiile U.T.M. din învățămîntul superior, sub conducerea și îndrumarea organizațiilor de partid, vor trebui de la începutul anului universitar 1956—1957 să ajute la formarea asociațiilor studențești. Organizațiile U.T.M. din facultăți și institute de învățămînt superior vor trebui să asigure îndrumarea de zi cu zi a întregii activități a asociațiilor studențești. Studenții utemiști, membri ai organizației politice unice a tineretului muncitor, sînt chemați să muncească activ în cadrul asociațiilor studențești.

Organizațiile U.T.M. ocupîndu-se direct de activitatea politico-culturală, vor trebui să dezvolte în rîndurile utemiștilor și a celorlalți studenți, dragostea pentru adevărul științific, adversitatea față de tot ce este antiștiințific, retrograd, pasiunea pentru cucerirea științei, dorința de a se pregăti temeinic în vederea activității practice, simțul datoriei de a merge în producție acolo unde cer interesele patriei. Ele trebuie să întărească munca de educare a studenților în spiritul internaționalismului proletar și al patriotismului socialist, al devotamentului nemărginit față de P.M.R., față de statul nostru democrat-popular.

7. — In munca organizațiilor U.T.M. din școlile medii au fost obținute de asemenea rezultate pozitive. Crește în permanență numărul elevilor care prin sîrguința lor își însușesc cunoștințe variate și din ce în ce mai bogate, care obțin rezultate bune și foarte bune la învățătură. Cu toate acestea în munca organizațiilor U.T.M. pentru educarea elevilor există numeroase lipsuri. Pregătirea lecțiilor și atitudinea față de disciplina școlară, ca și nivelul cultural-politic al multor elevi sînt nesatisfăcătoare.

Educarea politică, morală și cetățenească a utemiștilor și a celorlalți elevi trebuie să stea în centrul muncii U.T.M. în rîndul elevilor. Organizațiile U.T.M. din școlile medii trebuie să propage în mai mare măsură în rîndul elevilor învățătura marxist-leninistă, să ajute la formarea unei concepții științifice despre lume, să combată influențele mistice și să dezvolte în rîndurile elevilor asemenea calități morale ca: dragostea nemărginită pentru patrie, respectul față de profesori, dragostea pentru munca productivă, respectul și dragostea față de oamenii muncii, modestia, atitudinea corectă față de fete, atașamentul față de colectiv. Organizațiile U.T.M. trebuie să se ocupe mai mult de organizarea muncii culturale și sportive în rîndurilor elevilor, să formeze echipe artistice și sportive în rîndurile elevilor, cenacluri literare, să organizeze cercuri literare, artistice, și concursuri ale acestora, excursii turistice și cu caracter științific, vizite în întreprinderi.

Congresul U.T.M. consideră că este necesar să se ia măsuri pentru lichidarea paralelismului în munca organizațiilor de masă din școli care duce la supraîncărcarea elevilor cu diferite sarcini obștești, și-i împiedică la învățătură.

8. — Indeplinind sarcina încredințată de partid de a îndruma organizația de pionieri, Uniunea Tineretului Muncitor a reușit să dezvolte în rîndurile pionierilor și școlarilor interesul și dragostea pentru însușirea unor cunoștințe temeinice, să dezvolte la copii sinceritatea, prietenia, curajul. Numeroasele unități și detașamente de pionieri cuprinzînd peste 800.000 de școlari, din cei mai sîrguincioși, îndrumate cu dragoste și grijă de instructorii superiori de pionieri, își aduc un aport deosebit de important în întregul proces instructiv educativ al școlii. Purtînd cu mîndrie cravata roșie pionierii se străduiesc să justifice prin fapte această mare cinste.

Succesele evidente obținute în munca în rîndurile pionierilor nu trebuie să ne împiedice să vedem că unii școlari și chiar pionieri rămîn în urmă la învățătură, manifestă indisciplină, lipsă de respect față de profesori, lipsă de grijă față de bunurile obștești. Aceste manifestări nu sînt combătute cu toată hotărîrea de organizațiile de pionieri. In loc să-și axeze activitatea în directă legătură cu viața școlii și cu activitatea educativă extrașcolară, munca multor detașamente și unități se rezumă la „ședințe" și „prelucrări" prea multe și deseori fără conținut corespunzător. Conținutul diferitelor forme ale muncii educative a pionierilor nu se bucură încă de atenția cuvenită a organizațiilor U.T.M.

Organele și organizațiile U.T.M. sînt datoare să selecționeze cu mai multă grijă, să instruiască și să educe permanent pe instructorii de pionieri, să asigure stabilitatea lor. Cu ajutorul lor și al școlii, organizațiile U.T.M. vor putea îmbunătăți conținutul activității pionierești, dîndu-i un caracter mai viu, educativ și atractiv specific vîrstei copiilor din unitățile și detașamentele de pionieri. Să acordăm cea mai mare atenție dezvoltării în rîndul pionierilor și școlarilor a dragostei pentru frumoasa și bogata noastră patrie, să le dezvoltăm sentimentul de dragoste, recunoștință și devotament față de Partidul Muncitoresc Romîn, să întărim și mai mult în rîndul copiilor din țara noastră sentimentul prieteniei cu copiii din Uniunea Sovietică, din țările de democrație populară, să cultivăm în rîndurile lor sentimente de prietenie pentru copiii din toate țările lumii.

Trebuie să îmbunătățim educarea pionierilor și școlarilor în spiritul dragostei față de învățătură și activitatea practică. In același timp trebuie să ajutăm fiecare școală, unitate de pionieri, pentru a dezvolta la copii interesul pentru tehnică și științele naturii — creînd diferite cercuri de acest fel — a crea echipe artistice și sportive, a organiza excursii pentru cunoașterea bogățiilor și frumuseților patriei noastre, vizite în întreprinderi, G.A.C., concursuri sportive, vizionări de filme. Trebuie să dezvoltăm taberele de curte și orășenești ale pionierilor și școlarilor. Trebuie să stimulăm afirmarea puternică a inițiativei pionierești, să înlăturăm ședințele inutile, să extindem toate formele de activitate frumoase și folositoare care au început să se dezvolte în mișcarea pionierească și în școală.

(Continuare în pag. II-a)

REZOLUȚIA
Congresului al II-lea al Uniunii Tineretului Muncitor

(Urmare din pag. I-a)

Organizațiile U.T.M. trebuie să asigure în continuare creșterea rîndurilor organizațiilor de pionieri cu școlarii cei mai sîrguincioși și să acorde atenție cuprinderii în mișcarea pionierească a copiilor de vîrstă pionierească — care nu mai sînt școlari — dar sînt harnici și se comportă bine în familie și în afara ei.

9. — Cel de al doilea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor apreciind contribuția tineretului patriei noastre în construirea socialismului în țara noastră, salută în același timp cu bucurie aportul tineretului nostru la lupta pentru dezvoltarea legăturilor de prietenie între popoare, pentru apărarea păcii în lume. Susținînd cu hotărîre și înflăcărare politica consecventă de pace a Partidului și statului nostru democrat-popular, Uniunea Tineretului Muncitor afiliată la Federația Mondială a Tineretului Democrat și Uniunea Internațională a Studenților, a participat cu entuziasm la toate acțiunile de cooperare a tineretului lumii, aducînd o contribuție însemnată la cauza unității și solidarității tineretului de pretutindeni în lupta pentru pace și un viitor luminos.

Congresul însărcinează Comitetul Central să depună noi eforturi pentru întărirea și dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie și colaborare cu gloriosul Comsomol leninist, cu organizațiile de tineret din țările socialiste. Congresul salută cu bucurie restabilirea legăturilor prietenești ale U.T.M. cu Uniunea Tineretului Popular din Iugoslavia și este convins că dezvoltarea continuă a acestor legături va sluji intereselor popoarelor noastre vecine și prietene, cauzei socialismului și a păcii.

Uniunea Tineretului Muncitor va dezvolta relațiile de colaborare existente cu organizațiile de tineret democratice din celelalte țări și se va strădui să stabilească noi legături de prietenie și colaborare cu toate organizațiile de tineret muncitorești — în scopul întăririi unității de acțiune a clasei muncitoare — cu toate organizațiile de tineret din lume care doresc să lupte împreună cu noi pentru marea cauză a păcii și prieteniei între popoare, pentru viitorul fericit al tinerei generații a omenirii.

*

Partidul Muncitoresc Romîn, încercatul partid al comuniștilor, conduce Uniunea Tineretului Muncitor. Conducerea de către partid — principiul suprem în activitatea U.T.M. — este chezășia dezvoltării noastre sănătoase ca detașament de frunte al tinerilor din patria noastră. Partidul ne luminează mintea, ne înflăcărează inima, ne conduce spre societatea care exprimă visurile și năzuințele noastre cele mai fierbinți — socialismul.

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a trasat un program măreț de construire a socialismului. La baza întregii activități a organizației noastre trebuie să punem lupta pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului Partidului, pentru îndeplinirea celui de al II-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a patriei noastre.

Congresul al II-lea al Uniunii Tineretului Muncitor cheamă întregul tineret al Republicii Populare Romîne, milioanele de tineri și tinere din fabrici, uzine, șantiere, mine, transporturi, instituții, de pe ogoare, din școli și facultăți să strîngă și mai mult rîndurile în jurul partidului nostru drag și să participe cu înflăcărare la lupta înălțătoare pentru victoria celui de al doilea cincinal, pentru dezvoltarea continuă a industriei și transformarea socialistă a agriculturii, pentru creșterea bunei stări a poporului, pentru viitorul luminos al tinerei generații, pentru construirea victorioasă a socialismului, pentru înflorirea și gloria scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă, pentru victoria marei cauze a păcii și prieteniei între popoare.

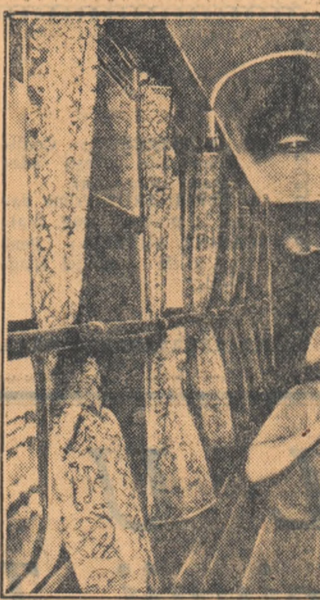
Prima parte a rețelei principale de 110 kv pentru electrificarea Olteniei a fost pusă în funcțiune

La sfîrșitul lunii iunie linia electrică de înaltă tensiune care pornește de la marea termocentrală Paroșeni (bazinul carbonifer Valea Jiului), la Bărbătești a fost pusă în funcțiune. Prin construirea acestei linii de 110 kv., care constituie artera principală de electrificare a Olteniei, s-au creat condiții pentru alimentarea cu energie electrică a industriei și localităților din această regiune. In cadrul complexului de lucrări a fost construită și pusă în funcțiune linia de 35 kv. care alimentează cu energie electrică exploatarea carboniferă de la Rovinari. In scurt timp, vor fi terminate și instalațiile pentru alimentarea cu energie electrică, din același sistem energetic, a noii regiuni petrolifere a Olteniei.

Construirea acestei linii a cerut eforturi deosebite din partea muncitorilor: 21 km. din traseul liniei străbat Carpații prin pasul Vulcan, la o altitudine medie de 1.600 de metri. Voința, elanul în muncă și mijloacele mecanizate au permis constructorilor să învingă greutățile și să termine la timp această importantă lucrare din planul de electrificare a țării.

Un merit deosebit în executarea noii linii electrice de înaltă tensiune îl au constructorii Carol Frieb, Dumitru Haita, conducătorii lucrării, maiștrii Petre Cigmăianu, Ion Uhr, Nicolae Dobre și muncitorii din echipele conduse de Mihai Ilie, Gheorghe Manta, Gheorghe Dumitru, Ion Neçula și Fritz Müller.

(Agerpres)

Incă un tip de vagon de călători modern și confortabil. Minunîndu-ne de frumusețea și eleganța lui vom căuta desigur să aflăm unde și de cine a fost făcut. Undeva a fost prinsă o etichetă pe care scrie: Uzinele „Gh. Dimitrov"-Arad. Ne vom gîndi atunci și la contribuția pe care a adus-o la realizarea lui muncitorul Ilarie Tîrcu pe care obiectivul aparatului nostru fotografic l-a surprins montînd ușile compartimentelor.

Foto: AGERPRES

Pentru zilele vacanței

In regiunea Suceava s-au creat din timp condiții optime pentru deschiderea a 350 tabere de curte și orășenești, a 15 cluburi ale elevilor și pentru deschiderea taberelor centrale și regionale în localitățile cele mai pitorești ca Dorna Cîndrenilor, Vama din Cîmpulung Moldovenesc, Solca din raionul Gura-Humorului, Brodina-Rădăuți etc. În taberele închise își vor petrece vacanța un număr de peste 2000 de pionieri și școlari.

In vacanța din anul acesta, în unitățile de pionieri și organizațiile de bază U.T.M. din școlile medii s-au născut multe inițiative noi și frumoase. Astfel s-a început organizarea excursiilor în scopul cunoașterii regiunii și a patriei. Pînă acum, un grup de pionieri din Suceava a organizat o excursie la Humulești, la bojdeuca lui Creangă. Pionierii din Vatra Dornei vor pleca în curînd la Cheile Bicazului, iar elevii Școlii medii cu limbă de predare ucraineană din Siret se vor îndrepta spre Delta-Dunării. Multe excursii se vor face în gospodării colective, S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat, fabrici, de unde pionierii și elevii vor avea multe de învățat. Pionierii din orașul Suceava au inițiat prin Casa Pionierilor o expediție a tinerilor cercetători. In curînd vom întîlni pe plaiurile sucevene grupurile de cercetători studiind bogățiile regiunii, viața și obiceiurile oamenilor, folclorul etc.

O altă particularitate a vacanței din anul acesta este antrenarea pionierilor și elevilor la munca de folos obștesc. În această direcție toți elevii de la Școala medie cu limba de predare ucraineană din Siret au hotărît într-o adunare să lucreze cîte 15 zile pe șantierele locale Burdujeni, Albești și Coțușca și la G.A.S., pentru îngrijirea culturilor și recoltare. Ei au lansat în această direcție o chemare către toți elevii din școlile medii din regiune. N-au vrut să rămînă mai prejos nici pionierii din comuna Cristinești, raionul Botoșani, care au chemat la întrecere toate unitățile din regiune pentru întreținerea lotului pentru concursul pomicultorilor și grădinarilor. Pionierii din Cristinești s-au angajat să strîngă 500 kg. spice.

Pentru conducerea activității din vacanța de vară este nevoie de cadre bine pregătite. Comitetul regional U.T.M. și secția de învățămînt a sfatului popular a instruit într-un seminar de 3 zile un număr de 624 de instructori care vor conduce activitatea de vară. In cadrul seminarului s-a dat o atenție deosebită jocurilor distractive, pentru ca zilele de vacanță să fie cît mai plăcute.

AURELIA CACINA
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea Suceava

Din activitatea Institutului de studii romîno-sovietic din Tg. Mureș

Inființată în primăvara anului 1951, filiala din Tg. Mureș a Institutului de studii romîno-sovietic de pe lîngă Academia R.P.R. a cunoscut o mare dezvoltare. Cele 18.818 volume pe care le posedă, dintre care majoritatea în limba rusă, reprezintă fondul bibliografic documentar al „Bazei de cercetări științifice a R.P.R." ce se va înființa în curînd la Tg. Mureș. De asemenea colecția publicațiilor autohtone se dezvoltă neîncetat; în ultimul timp s-au primit numeroase cărți și din R. P. Ungară.

Numărul operelor consultate crește din an în an. Așa de pildă, în anul 1953 au fost citite 1226 lucrări, în anul 1954 mai mult de 1700, în anul 1955, 2260, iar în acest an numai pînă la 31 mai, au fost studiate peste 1300 lucrări.

Prima dată la practică

La Coțofeni, la ferma didactică experimentală a Institutului agronomic din Craiova, am fost într-o după amiază extrem de călduroasă. Speram să-i găsesc pe cei peste 130 de studenți ai anului I de la Facultatea de agricultură, care fac practica didactică, odihnindu-se la cămin după 5 ore de muncă efectivă pe cîmpul fermei și după un drum de aproape 4 km. dus și întors. Dar la această oră potrivită pentru odihnă i-am găsit pe toți la cîmp.

Prin poenile satului Coțofeni, pe lîngă lanurile de grîu sau de porumb, grupuri de studenți examinau cu atenție diferite plante cultivate sau crescute spontan. De departe, am auzit o voce a unui tenor veritabil care explica ba în romînește, ba în latinește fiecare plantă. Era tovarășul asistent Păun Marin de la catedra de botanică. Studenții ascultau cu atenție fiecare explicație a tovarășului asistent, își notau în carnet o denumire științifică, un caracter „tare", sau o familie „botanică", puneau la presat, în diferite ziare sau cărți, plante pentru ierbarul care va trebui să cuprindă peste 200 de plante.

In primele zile de lucru la fermă, în cele 5 ore de muncă efectivă pe cîmp, ei au prășit peste 4 hectare floarea-soarelui, 5 hectare cu porumb, au plivit 10 hectare cu ovăz, au rărit și plivit morcovi și pătrunjel pe o suprafață de un hectar, iar în cîmpul de experiență al catedrelor de agricultură generală de la facultățile de agricultură și mecanizarea agriculturii ale institutului, au prășit locurile experimentale semănate cu bumbac, porumb, sfeclă de zahăr și soia.

La început mulți studenți și mai ales studente nu erau obișnuiți cu munca cîmpului, cu zăpușeala de peste zi. Era și firesc. Acum însă, studenții anului I formează un colectiv cu o voință și putere de muncă deosebită. Fruntașii anului n-au întîrziat a se arăta și la practică. Studenți ca Bulugiu Constantin din grupa 143, Jiplea Gh. și Lascu Maria din grupa 142, Ilie Timotei și Leoveanu Aurelia din grupa 142 sînt fruntași și în munca cîmpului.

Studenții anului I care sînt la practica didactică n-au însă o activitate unilaterală. Pînă acum, tov. lector Coiec Nicolae, responsabilul centrului de practică, a ținut în fața studenților un referat despre lucrările solului, iar tov. lector Bobîrnac Bogdan un referat despre protecția plantelor agricole. Chiar în prima zi de practică studenții anului I au făcut o excursie botanică pe dealurile Bogei din împrejurimile Coțofenilor conduși de tov. lector Buia Alexandru și asistent M. Păun. Astfel de excursie, ca și cunoașterea în amănunt a fermei experimentale, a asolamentului și a planului de producție, au familiarizat și mai mult pe studenții începători cu problemele muncilor agricole, cu greutățile și frumusețile ei.

Din discuțiile cu studenții anului I am înțeles că se simt foarte bine la Coțofeni. In cămine confortabile, cu o mîncare substanțială, cu un parc care rivalizează cu multe grădini din orașul Craiova, e și firesc să se simtă foarte bine. Apoi, nu lipsesc nici distracțiile. In fiecare seară, pe veranda clădirii, pînă aproape de ora 12, studenții și studentele anului I dansează la reuniunile date de organizația de bază U.T.M.

Studenții anului I au început să se pregătească pentru o excursie pe ruta Craiova—Tg. Jiu—Rînca, pînă pe muntele Paring.

Corespondent
I. PERȘINARU

Amintește-ți, tovarășe Ianoviță!

Iți mai amintești, tovarășe Ianoviță? Era prin toamna lui 1941. O vreme posomorîtă, cu ploi reci și lungi care făceau și mai triste căsuțele din Cacomeanca. Ți-ai luat trăistuța sub braț și, pășind prin noroiul uliței, ai părăsit cu lacrimi în ochi casa părintească, din care te alunga sărăcia. Purtai pe atunci o pălărie pleoștită, de sub care abia ți se ivea fața de copil cu ochii vii, încăpățînați. Plecai în lume, în lumea în care n-avei pe nimeni, cu ambiția de a-ți cîștiga pîinea. Te-ai oprit la poarta conacului lui Cămărășescu și ai stat așa pînă a trecut administratorul acela neamț.

— Tu ce vrei bă?

— Aș vrea un servici — i-ai răspuns timid, privind în jos, cu frică.

Neamțul s-a pornit pe rîs și rîdea cu atîta poftă de-ți venea să faci la fel.

— Auzi logofete, vrea „servici". Și ce fel de servici vrei bă?

Abia atunci ai înțeles batjocura. Te-a cuprins rușinea, mînia. Dar n-ai zis nimic.

Te-au băgat la porci, la cai, te trimeteau cu clopotele să sperii ciorile ce veneau pe holde și cîte altele n-ai mai făcut! Ai răbdat înjosiri, bătăi. Da, tovarășe Ianoviță, bătăi și umilințe care ți-au înnegurat sufletul și te-au înrăit.

Era un om pe-acolo care conducea un tractor. Toată ziua te țineai după el: „Nene, ce e asta? Nene, cum îl conduci?"

Iți mai amintești, tovarășe Ianoviță? Luni întregi ai îndurat tot felul de chinuri pînă le-ai aflat pe toate. Și într-o zi ai condus tractorul tot așa de bine ca „nenea". Ce fericit te-ai simțit în ziua aceea! Dar fericirea n-a ținut mult. Ți-au dat un tractor cu care munceai ziua și noaptea, în spate cu biciul logofătului și amenințările administratorului neamț.

— Bă, să nu-l strici că putrezești în pușcărie, auzi? Neam de neamul tău n-are cu ce-l plăti.

Și erai atent, pîndeai orice răsuflare a motorului — singurul în lume care te asculta — răsturnai brazdă peste brazdă. Iți devenise drag, dar aveai o mare frică de el căci în suflul lui plutea amenințarea ce-ți tortura clipele de liniște: „Dacă o să stea într-o zi?" Și-l urmăreai atent, îl ascultai, îl cercetai.

Așa ai învățat, tovarășe Ianoviță, meseria de tractorist. Acum, din toate acestea au rămas numai amintirile. Amare sînt ele cînd te cearcă în serile tîrzii, dar ce vrei, nu poți uita ușor umilințele copilăriei.

Primul om de care mi s-a vorbit cînd am venit în G.A.S. Dilga, a fost „șeful brigăzii întîia de tractoriști, Rusen Ianoviță". Ai fost fruntaș anul trecut, iar în primul semestru al anului acesta ai depășit planul cu 186 la sută. Ești, cum s-ar spune, sărbătoritul gospodăriei. Brigada artistică de agitație te laudă pe toate drumurile și este un lucru bun, un lucru care-ți face cinste.

Dar... nu despre astea vreau să vorbesc. Nu pentru asta ți-am amintit atîtea lucruri amare dintr-un trecut nu prea îndepărtat. Ești într-adevăr muncitor excelent, ești un exemplu în meserie. Dar ca om, ca om mai putem spune același lucru?

Ai în brigada pe care o conduci un flăcău de 17 ani. Dacă nu mă înșel, cam tot atîția aveai atunci cînd ai devenit tractorist. Este, desigur, mai nepriceput, mai stîngaci, este la începutul meseriei lui. Ei și ce-i cu asta? Este un lucru natural, tovarășe șef de brigadă. Trebuie să-l înveți să devină și el un maistru, încet, cu răbdare, părintește. De ce atunci îl ții tot timpul în bătaie de joc, de ce vrei cu tot dinadinsul să-i arăți că „habar n-are", de ce-l bați, tovarășe Ianoviță? Aveai la vîrsta lui mai mult „habar" decît el? Și dacă aveai, crezi că datorită bătăii?

Voiam să scriu despre dumneata un reportaj, să descriu munca și metodele de muncă ale fruntașului. Dar omul, omul Rusen Ianoviță mi-a arătat că fruntașul nu merită aceasta.

Mi-am reamintit cele povestite despre „cum ai învățat tractoria pe la boieri", cînd am văzut pe Ioniță Marin bătut de dumneata. Ai uitat, tovarășe șef de brigadă, ce înseamnă bătaia și batjocura, ai uitat ce înseamnă să auzi o vorbă bună după o greșeală de care ți-ai dat seama? Și am aflat că aceasta nu este nici măcar prima dată. Ai mai avut în brigadă un băiat din Pelin, Nicolae Sfedea. L-ai bătut, te-ai purtat cu el atît de rău, încît și-a luat omul lumea în cap.

S-au gîndit la toate astea oamenii din colectivul în care trăiești, care văd, nu sînt de acord, dar tac?

Tac poate de teama fruntașului. In societatea noastră avem nevoie în primul rînd de oameni noi, oameni care, cunoscînd durerile trecutului, să ferească generațiile viitoare de chinurile pe care le-ai îndurat dumneata, tovarășe Ianoviță, atunci cînd ai învățat o meserie. In șef, tinerii care vor astăzi să învețe, trebuie să vadă un frate mai mare, un sfătuitor răbdător și înțelegător și drept. Acum meseria nu se mai învață printre lacrimi, pentru că profesorii sînt prieteni, nu stăpîni.

In lacrimile lui Ioniță Marin ar trebui să-ți revezi copilăria, cu biciul logofătului, trebuia să te rușinezi, să plîngă copilul de acum 14 ani din dumneata, tovarășe Ianoviță!...

N-ai plîns, însă înjurai sub privirile întunecate ale tractoriștilor pe băiatul bătut, care nici cel puțin nu fusese vinovat.

Este omenesc asta, tovarășe Ianoviță?

VASILE TINCU

De curînd, pe scena Operei romîne din Cluj, a avut loc premiera noii opere romînești „Pană Lesnea Rusalim" de Paul Constantinescu, în regia lui Ilie Balea și a lui A. I. Dobore.

Fotografia noastră redă o scenă din actul II al operei cînd unul din boieri (interpretat de tenorul Teodor Anastasiu) a ajuns în mîinile haiducilor.

Foto: I. MICLEA

Continuarea
unei povești adevărate

Intr-una din zilele trecute, a venit la redacție o fată și a cerut să vorbească cu autorul articolului „O poveste adevărată" apărut în nr. 2190 din 18 mai 1956 al ziarului nostru. Fata se numea Valentina și era una din fiicele lui Marin Iancu Nicolae despre care se vorbea în articolul mai sus pomenit. Ea ne-a povestit că a fost de curînd la Constanța să-și vadă părintele și i-a cerut iertare pentru că l-a neglijat destul de mult timp, promițîndu-i de asemenea să aibă împreună cu sora ei Constantina mai multă grijă de el în viitor. Mare i-a fost mirarea însă cînd, discutînd cu tatăl ei, a aflat că pe adresa acestuia au sosit numai în cîteva zile peste cincizeci de scrisori de la tineri din toate colțurile țării. Citind unele din aceste scrisori, Valentina a găsit acolo minunate cuvinte de încurajare adresate tatălui ei, critici la adresa copiilor care nu s-au interesat cum trebuie de soarta părintelui lor, numeroase dovezi de dragoste și atașament față de lupta grea dar luminoasă a lui Marin Iancu Nicolae. Ințelegînd din lectura unor scrisori că numeroase alte plicuri, conținînd mesaje asemănătoare, au sosit și la redacție, Valentina a venit la noi cu dorința de a le citi pe toate.

Am profitat de prilejul acesta pentru a vorbi mai pe îndelete cu ea, a ne informa despre starea sănătății tatălui ei, pentru a cunoaște părerea despre articolul publicat. La această ultimă întrebare, Valentina a răspuns că articolul conține totuși unele exagerări, unele aprecieri prea aspre. Acest răspuns ne-a atras îndeosebi atenția. Veți vedea din ce cauză. Se spune despre unii oameni că văd copacii, dar nu văd pădurea. Aceasta înseamnă că ei observă fel de fel de fleacuri și mărunțișuri, lucruri izolate destul de însemnate uneori, dar pierd din vedere perspectiva generală, esențialul. Așa a procedat și Valentina. Ea socotește că în articol s-au strecurat unele exagerări, unele aprecieri prea aspre. Departe de noi intenția de a nega acest lucru; totdeauna în articole se pot strecura „exagerări", „aprecieri prea aspre". Importantă este însă tendința generală a unui articol, justețea conținutului lui de idei. Că articolul în chestiune a fost cît se poate de just, a dovedit-o însăși Valentina prin purtarea ei, prin faptul că s-a dus la Constanța, a vorbit cu tatăl său, i-a cerut iertare, a promis să-l îngrijească, a citit scrisorile cititorilor și a venit chiar să le citească și pe cele sosite la redacție. Cu alte cuvinte, Valentina și-a îndreptat în linii generale greșeala semnalată în articol, deci articolul era just. Cu alte cuvinte, însăși Valentina este o fată bună, care, deși a greșit, a înțeles în ce constă păcatul ei și a hotărît să și-l îndrepte. Cinstea ei reiese foarte bine dacă ne gîndim la faptul că ea a venit la redacție să citească și celelalte scrisori, lucru pe care putea foarte bine să nu-l facă dacă n-o interesa ceea ce scriau tinerii. Cu alte cuvinte, Valentina a văzut copacii și nu pădurea, a văzut „unele exagerări" și „aprecieri aspre", dar nu a prețuit îndeajuns nici propria ei autocritică cinstită și nici aportul pe care discutarea în ziar a problemei grijii față de părinți îl poate aduce la educarea tineretului nostru. Dar să nu ne alarmăm: și tinerețea are „exagerările" ei și nu e nimic grav în toată această întîmplare.

Cineva ar putea să ne întrebe: De ce am insistat atîta asupra acestei chestiuni cu „pădurea și copacii"? Am insistat, vom răspunde, pentru că discuția, schimbul de scrisori care s-au stîrnit în jurul articolului „O poveste adevărată" sînt foarte concludente, scot la iveală o seamă de aspecte foarte tipice despre chipul moral al tineretului nostru, dovedesc unor vîrstnici că greșesc uneori cînd fac aprecieri pripite cu privire la tînăra generație. Nu odată am avut prilejul să stau de vorbă cu asemenea oameni care văd numai „copacii" și, relatînd de pildă, un act de huliganism la care au fost martori, o atitudine nedemnă, imorală a unui tînăr sînt gata să tragă concluzii greșite despre *„tinerii ăștia de azi"*, despre *totala* lor lipsă de seriozitate, despre superficialitatea preocupărilor lor, încheind cu tradiționalul „ehei, pe vremea mea..." Ce e mai neplăcut e faptul că mai auzi exprimîndu-și asemenea păreri și unii „tineri înțelepți", maturizați înainte de vreme.

Ei bine, acești oameni nu au dreptate. Noi nu ne ascundem după deget, nu încape îndoială că mai există în rîndul tinerilor destui huligani, scandalagii, bețivi, elemente ușuratice care vor să trăiască pe spinarea părinților și a societății, fără să aducă vreun aport substanțial la construirea lumii noi. Există, nimeni nu neagă acest lucru. Dar să nu uităm, important, esențial e faptul că nu aceștia reprezintă ceea ce e tipic pentru marea masă a tineretului nostru, că nu ei dau tonul în orchestra acestui tineret. Astăzi tonul îl dau tinerii înaintați, cinstiți, drepți, tinerii care pleacă să muncească pe șantierele socialismului la chemarea C.C. al U.T.M., tinerii care muncesc cu spor în fabrici, pe ogoare, în școli. Important e că „pădurea" e proaspătă, viguroasă, chiar dacă unii copaci s-au plecat loviți de trăznet, mîncați de carii, arși de vreun incendiu.

Dar să revenim la punctul de plecare. Cred că nu exagerăm dacă spunem că în discuția pornită în jurul articolului „O poveste adevărată" s-a oglindit, cum se oglindește tot cerul într-o singură picătură de apă din marea nesfîrșită, adevăratul aspect moral al tineretului nostru, patriotismul lui înflăcărat, conștiința lui curată, dragostea lui pentru bine și frumos. Nici n-am bănuit ce surpriză vom avea cînd am lansat către tineri, la sfîrșitul articolului, chemarea de a-i scrie lui Marin Iancu Nicolae și copiilor săi. Ce am descoperit însă citind numeroasele scrisori primite? In primul rînd, faptul că tinerii noștri nu sînt apatici, plictisiți de viață, retrași, ci sînt dornici de a cunoaște și de a ști cît mai multe, pasionați, activi, dornici de a face bine. Chemarea de la sfîrșitul articolului nu i-a lăsat deci reci, nepăsători, ci ei au reacționat prompt, au pus mîna pe condeie și creioane și i-au scris eroului articolului nostru și copiilor lui, redacției, fără a considera aceasta o oboseală prea mare, fie o problemă care nu-i interesează, au scris unor oameni străini de care se simțeau legați prin idealuri comune. Nu e puțin lucru dacă ne gîndim că pentru unii a scrie o scrisoare e un lucru deosebit de greu și, de aceea, nu corespondează, de pildă, cu lunile cu părinții lor.

Ce se poate citi în aceste scrisori? Să deschidem la întîmplare, cîteva.

Diaconu Elena, elevă din Focșani: „Deși vă cunosc numai din ziar, vă împărtășesc ca unui părinte grijile mele — examenele. Aș vrea să vă ușureze durerea. Dacă aș putea v-aș da un ochi ca să puteți vedea din nou lumea".

Raț Vasile, Coltău Ioan, Stoian Ion și Tănase Mihai: „Ne-am hotărît să vă scriem, dragă tovarășe, pentru a vă arăta că aveți alături încă patru fii care vă stimează și vă respectă munca dvs. grea și nobilă".

Militaru Vasile — Ploești: „Povestea dumneavoastră adevărată m-a făcut să port și mai multă grijă mamei mele".

Fleacă Victoria și Bartesch Ella — Curtea de Argeș: „Credem că copiii dumneavoastră se vor îndrepta și atunci inima părintească îi va ierta".

Pop Viorica — Baia Mare: „In locul celor trei scrisori — și poate alături de ele — vă sosesc acum multe altele... Dumneavoastră nu trăiți inutil și aceasta e un lucru mare pentru fiecare om".

Begu Ion — Ocna Mureș, Alud: „Eu vă voi ajuta cu drag. De aceea, vă rog să-mi trimiteți manuscrisele. Le voi transcrie la mașină".

Iacob Nicu — muncitor mecanic la Uzina electrică din Timișoara: „Am cîteva încercări literare asupra cărora v-aș ruga să vă spuneți părerea, bineînțeles dacă acest lucru nu vă obosește".

Sau iată ce aflăm, de pildă, dintr-o scrisoare trimisă de colectivul sportiv „Tînărul Dinamovist": „Noi am pus în discuția tuturor membrilor colectivului nostru articolul „O poveste adevărată". Astfel, în perioada 15—30 mai s-a citit articolul în peste 17 secții și au urmat discuții interesante. Aceste discuții, în care au fost date și exemple din viața și comportarea tinerilor dinamoviști, au avut un important rol educativ. Vrem să-i comunicăm tov. Marin Iancu Nicolae că peste 600 sportivi din colectivul „Tînărul Dinamovist" București îi doresc multă sănătate și spor la lucru și îl asigură în același timp că își vor iubi părinții și că îi vor respecta toată viața".

Din numeroase alte scrisori aflăm despre discuțiile interesante pasionante pe care le-au purtat tinerii din diferite locuri pe marginea articolului în cauză, despre felul cum au povestit ei alte întîmplări din care se puteau trage învățături prețioase în legătură cu dragostea și grija ce o datorăm părinților. Un corespondent ne-a relatat un frumos exemplu de atașament față de părinți. Intîmplarea face ca tov. Melania Milovan, asistentă de geometrie la Institutul Pedagogic din Timișoara, despre care ne scrie corespondentul, să aibă un tată de asemenea orb. Melania, ca o adevărată utemistă — este secretară a organizației U.T.M. a asistenților din Institut — are o grijă plină de dragoste față de părintele ei care, după ce și-a pierdut vederea de cîțiva ani, a suferit și durerea de a-i muri soția. Atît ea cît și sora ei Olga, care e măritată și are trei copii, se ocupă îndeaproape de părintele lor. Melania, de pildă, îi aduce zilnic mîncare de la cantină, petrece ore întregi cu el, citindu-i cărțile preferate, ziarele, povestindu-i din activitatea ei. Cînd a fost plecată într-un concediu la Sinaia, Melania îl scria zilnic tatălui, nu uita de fiecare dată să-i atragă atenția surorii să-l îngrijească cît mai bine în lipsa ei. Adesea ea invită acasă colegi și colege de la institut, le face cunoștință cu părintele ei, dîndu-i astfel posibilitatea să nu se rupă de viață, să nu se simtă singur, să audă mereu în jurul lui discuții, rîsete, să simtă că trăiește. Prietenia dintre tată și fiică a devenit aproape desăvîrșită; ei gîndesc asemănător, au adeseori păreri și gusturi comune. In acest fel ușurează mult Melania suferințele tatălui ei, își face datoria de fiică devotată.

Nu încape îndoială că toate aceste fapte sînt dovezi ale înălțimii morale la care a ajuns tineretul nostru educat de partid. Dar cîte alte exemple nu s-ar mai putea da tot în legătură cu această problemă, de la cele mai puțin însemnate, de la gingășia cu care tov. Tartolea Lucia, din Breaza, a desenat, de pildă, niște flori frumoase pe plicul și scrisoarea ce le-a trimis lui Marin Iancu Nicolae, de la poezia pe care i-a dedicat-o din toată inima militarul Coman Grigore, la gestul utemiștilor de la fabrica „Intrecerea socialistă" din Constanța, care au început să confecționeze prin muncă voluntară un șezlong în care Marin Iancu Nicolae să se odihnească la aer, la gestul infirmierei care-i aplică zilnic tratamentul medical la domiciliu, refuzînd orice răsplată materială!

Am putea spune că acum a fost înființat acasă la Marin Iancu Nicolae un fel de combinat poștal, căci numeroși tineri și pionieri vin zilnic să-l ajute să-și rezolve corespondența, să răspundă zecilor de scrisori primite. Unul din aceste răspunsuri, de pildă, a plecat pe adresa lui Jeana Negrilă, muncitoare la „Țesătoriile reunite" din București care l-a scris și ea, lucru ce l-ar fi făcut după cum spunea ea, chiar dacă nu ar fi fost îndemnată de articol. I-a scris fiindcă a vrut să-l îmbărbăteze pe Marin Iancu Nicolae și dat fiind că e orfană, l-a rugat să o socotească printre fiicele lui. Marin Iancu Nicolae i-a trimis un răspuns emoționant în care îi spune printre altele: „Imi scrii că nu știi să faci poezii? Te înșeli. Nu am citit nici o dată o poezie mai frumoasă și mai plină de omenesc ca scrisoarea pe care mi-ai trimis-o. Iți mulțumesc pentru cuprinsul ei adînc și, mișcat de dorința ta de a te socoti fiica mea, îți spun că primesc cu dragoste și recunoștință prietenia ta".

De curînd a plecat din Constanța, str. Farului nr. 8, o scrisoare care a poposit, de data aceasta la redacția noastră. In această scrisoare, Marin Iancu Nicolae mulțumește fierbinte tuturor celor care l-au scris spunînd: „Eu care orb și paralizat, închis de ani în mica mea odaie mă socoteam uneori uitat pînă și de proprii mei copii, sînt astăzi unul dintre cei mai fericiți oameni. De la Cluj și Galați, de la Sibiu și Pitești, de la București și Iași, din sate și orașe, din fabrici și școli, din cazărmi și uzine, ogoare, zeci de tineri și tinere, studenți și elevi, ostași și muncitori m-au copleșit cu scrisori de o frumusețe nemaipomenită, în care au înmănunchiat tot ce au găsit mai bun, mai frumos, mai înălțător în inimile lor generoase, cinstite și sincere. Toți aceștia, adevărați oameni noi, au devenit „minerii" sufletului meu și cu ajutorul lor, voi căuta să scot la suprafață „umanul minereu" din care să fac daruri pentru ei spre a fi demni de prietenia și iubirea lor, de viața tot mai frumoasă pe care o trăiesc alături de ei". Marin Iancu Nicolae se ține de promisiune și, fiindcă mulți tineri ne-au cerut în scrisori să mai publicăm din poeziile lui, reproducem mai jos un asemenea dar pe care li-l oferă el:

Am cunoscut cîndva un om
Lovit în plin de soartă,
Cum trăznetul lovește-un pom
De flori să îl despartă,
Golindu-i trunchiul de frunziș
Și ramul de verdeață,
Uscîndu-l zi cu zi hoțiș,
Secîndu-l de viață!

In noaptea lui nu licărea
Nici umbra unei stele
Și dorul lui mereu creștea,
Rodind doar gînduri grele
Și suferinți de necuprins
In sarbedele-mi rînduri
Și jarul focului nestins
Născut de-grele gînduri.
Dar într-o zi, pe negîndit,
In preajmă-i o făptură,
Din calea ei s-a fost oprit
Vorbindu-i cu căldură.
Avea în vocea-i de argint
Cuvinte fermecate,
Putere-n brațu-i și alint
Cum mame-ndurerate
Cunosc, cîntînd la căpătîi
Copiilor pe moarte.
Si-atunci el a zărit întîi
Cum licărea departe
In noaptea fără de sfîrșit
Dar nimănui n-a îndrăznit
Să-și spună cutezanța.
Trecură zile, săptămîni,
Și luni întregi trecură
Și mugurii marii minuni
Tot sufletu-i umplură.

Iubirea, foc creat de zei
I-a-nvăluit viața
Și ca prin farmec, torța ei
A dat înlături ceața.
...Acum, din trunchiul cel trăznit
Dau verzile lăstare
In frunza căror, fericit
Un graur cîntă-n soare.

P.S. Anunțăm pe această cale că ținem la dispoziția oricărui scriitor, gazetar sau conferențiar, care caută material documentar în legătură cu problema aspectului moral al tineretului nostru, scrisorile despre care am pomenit mai sus.

B. DUMITRESCU

Tinerii în bătălia strîngerii recoltei

Au început secerişul

TG. MUREŞ (de la corespondentul nostru). — Timpul s-a îmbunătăţit simţitor în ultimele zile. Locul zilelor ploioase l-au luat zilele călduroase în care razele soarelui au grăbit coacerea spicelor aurii. Mai întîi a dat în pîrg orzul de toamnă. Ţăranii muncitori din Regiunea Autonomă Maghiară n-au stat prea mult pe gînduri şi profitînd de timpul frumos au şi început să secere.

Cei dintîi au început secerişul colectiviştii din Chendu Mare, raionul Sîngeorgiu de Pădure. Pe tarlalele colectiviştilor din Ernei şi Foi, raionul Tg. Mureş, au răsunat cîntece vesele. Bătălia pentru pîinea poporului a început şi aici. Ţăranii muncitori din Iedu, raionul Tg. Mureş, au pornit şi ei cu hărnicie să culeagă roadele muncii. Harnicii colectivişti din Chendu Mare au secerat pînă ieri 8 hectare. Cei din Ernei 4 hectare, iar cei din Foi 6,30 hectare. Imediat după seceriş colectiviştii din Chendu Mare au şi început dezmiriştitul.

Sosesc veşti şi din alte părţi. Colectiviştii din Nicoleşti-Ciba şi cei din Crăciuneşti, raionul Tg. Mureş, au început ieri să secere orzul de toamnă.

Colectiviştii din Acăţari şi Curteni sînt şi ei gata să înceapă bătălia strîngerii recoltei. Ţăranii muncitori din regiunea noastră muncesc cu elan pentru a da patriei cît mai multe cereale-marfă.

Treierişul poate începe

Utemistul Costel Tomescu i-a adus lui Iancu Radu o veste bună: în luncă, orzul a dat în pîrgă, deci poate fi secerat.

— Apăi, eu îţi mulţumesc. Trebuie să trec şi pe la alţi tovarăşi din circumscripţia mea. Aveţi dreptate! Spicul nu trebuie lăsat să se scuture.

Şi badea Iancu Radu — deputat într-o circumscripţie din comuna Bilciureşti, raionul Ploeşti — a stat de vorbă cu Vasile Stoica, cu Gheorghe Burlacu şi cu atîţia alţii, care ca şi el, au orz în luncă.

Echipa de agitatori a organizaţiei de bază U.T.M. — de curînd formată — a continuat şi ea pînă noaptea tîrziu să umble din casă în casă anunţînd cetăţenii comunei să iasă la cîmp să secere orzul.

Au trecut două zile. Pe cîmp, din loc în loc, se văd oameni care trebăluiesc nu numai la praşila porumbului, ci şi la seceriş.

Deputatul Iancu Radu, Gheorghe Burlacu şi Vasile Stoica au secerat tot orzul lor din prima zi. După ce au făcut clăile, au început să se intereseze de treierat. Au pornit spre arie să vadă ce pot face ei mai din timp, pentru că tot terminaseră secerişul.

Deputatul îşi aminti că drumul către arie nu prea e bun şi că într-o vîlcea ar fi necesar să se construiască un podeţ lung de 5—6 metri. Tocmai se gîndea că trebuie să discute cu preşedintele sfatului popular despre acest lucru, cînd ajunsese la vîlcea. Pînă aici, mersese fără a băga de seamă ceva. Cînd colo podeţul era construit.

— Măi Iancule, de ce ne-ai mai adus aici, cînd ştiai că aria şi drumul sînt gata pregătite?

— Dar nu înţeleg nimic frate, nimic. Cînd au fost făcute toate astea?

— Să mergem la sfat! Acolo vom afla.

— Staţi, nu mai e nevoie. Ia uitaţi-vă acolo, arătă înaintea sa deputatul.

— Nişte tineri! exclamă Vasile Stoian.

— Harnici flăcăi. Hai să le dăm şi noi o mînă de ajutor.

Cînd ajunseră în dreptul acestora, secretarul organizaţiei de bază U.T.M., Tomescu Constantin, zîmbi şi îi întrebă:

— Vreţi să faceţi stogurile?

— Vrem! Dar voi cînd aţi făcut toate astea?

— De cîteva zile. Am stat de vorbă cu tovarăşul secretar al organizaţiei de partid şi cu tovarăşul preşedinte al sfatului popular. I-am rugat ca amenajarea celor două arii comunale să o lase în grija noastră. Pînă azi am lucrat podul, drumul pe care am aşternut pietriş şi am instalat pichetele de incendii. Mîine instalăm şi gazetele pentru arie. Pînă diseară terminăm şi cu electrificarea. Pot fi cerute batozele de la S.M.T.

— Chiar aşa să facem. Peste cîteva zile putem începe treieratul.

Utemiştii continuară să îngroape stîlpii şi să întindă firele pentru curent electric.

Cîteva ore mai tîrziu, spre marginea satului s-au aprins becurile. Cei din sat nu s-au mirat. Utemiştii făcuseră o probă. Electricianul se declară şi el mulţumit.

— Tovarăşi, ne-am făcut datoria! Adunaţi colacii de sîrmă şi sculele. De-acum pot fi făcute şi stogurile şi treierişul poate începe.

ION TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Ploeşti

Cel mai modern S.M.T. din regiunea Stalin

De curînd, în raionul Agnita a intrat în funcţiune cel mai modern S.M.T. din regiunea Stalin. Noua unitate cuprinde un întreg complex de clădiri, ateliere mecanic dotat cu utilaj modern şi poduri rulante. El are o capacitate de 60 tractoare, 2 remize pentru utilaj mixt, o bază petroliferă cu o capacitate de 30 de vagoane, o staţie de pompare unde încărcarea şi măsurarea se face automat, un garaj pentru autocamioane, castel de apă de 50 m.c. prevăzut cu reţea de distribuţie etc. Pentru birouri a fost amenajat un bloc special. De curînd s-a terminat şi construirea cantinei. Pentru muncitorii staţiunii s-au construit două blocuri mari, unul dintre acestea cuprinde 12 apartamente şi va fi locuit de familişti. Fiecare apartament cuprinde două camere, bucătărie, baie şi cămară. Al doilea bloc cuprinde 28 de camere şi va fi folosit de muncitorii necăsătoriţi.

S.M.T. Agnita a fost dotat pînă acum cu 32 tractoare K.D.-35, 17 batoze, 5 secerători-legători, 20 motoare electrice, 12 dezmiriştitoare. Cînd griul colectiviştilor, întovărăşiţilor şi ţăranilor muncitori cu gospodării individuale va da în pîrgă, mecanizatorii de la noua staţiune vor începe din plin recoltarea.

(Agerpres)

Prietenul meu Georgică

Jurnal de brigadier

Ieri am condus la gară un văr. La peron era tras un tren cu brigadieri, împodobit cu ghirlande de brad, steaguri şi lozinci. Pe un vagon cineva scrisese cu litere mari: „Bucureşti-Govora". La ferestre, băieţii şi fete priveau distraţi animaţia de pe peron. Gălăgia lor acoperea zumzetul gării. Un student cu păr blond cînta la acordeon, iar colegul său de facultate susţinea ritmul melodiei bătînd toba în capacul unei valize de lemn. Deodată auzii o voce cunoscută. Poate mi s-a părut mi-am zis eu. Nu, urechile nu mă înşelau. Era prietenul meu Georgică. Am pătruns în vagon. Georgică istorisea întîmplări de pe şantierul Hunedoara. Ne-am aruncat unul în braţele celuilalt.

— Mergi cu noi, a izbucnit vulcanic Georgică.

— Deocamdată nu, i-am răspuns eu.

— Sînt convins că ne ajungi din urmă, nu te cunosc de azi.

Prietenul meu rămăsese acelaşi entuziast. Intîlnirea noastră m-a îndemnat să răvăşesc hîrtiile din scrin, să şterg de praf un carnet vechi cu scoarţele făcute ferfeniţă şi pătate de ulei. Jurnalul meu zilnic, întocmit prin anul 1952 cînd eram brigadier pe şantierul uzinei cocsochimice Hunedoara. Am descifrat cu migală slovele mărunte aşternute cu fel de fel de creioane negre, chimice, roşii sau albastre. Intr-o noapte de toamnă am notat prima mea însemnare despre Georgică:

„Astăzi a venit pe şantier Gheorghe Andrescu, un tînăr slăbuţ, sfios, originar din Baia de Criş. A început ghiozdanul cu scule mare grele pentru statura lui: tîrnăcopul, lopata şi roaba.

— N-ai să poţi ridica tîrnăcopul, l-a încercat comandantul de brigadă.

— Om vedea mai tîrziu, a zis supărat „crişanul".

Au trecut două zile. M-am împrietenit cu Georgică. Nu e de şagă cu el: munceşte cît zece. Mă tem să nu rămîn de căruţă.

E duminică. Brigada lui Mitrana Ion, din care face parte şi prietenul meu, a cîştigat întrecerea şi steagul de brigadă fruntaşă pe şantier. Georgică a fost evidenţiat în faţa careului. Băieţii l-au purtat pe braţe şi i-au încredinţat o sarcină de mare cinste: să fixeze steagul pe cea mai înaltă schelă.

Azi, Georgică mi-a spus:

— Am să fiu sudor electric, m-am înscris la şcoala de calificare.

De la o vreme purtarea lui mă pune pe gînduri: seara îşi aranjează salopeta la dungă şi se tunde în fiecare săptămînă. Ce-o fi cu el?

Prietenul meu şi-a lăsat un puf de mustaţă. Ce să zic? Îi stă bine, pare mai bărbat. Nu ştiu de ce oftează cam des. I-o fi dor de-acasă?

Mi-a destăinuit secretul. Mi-a arătat un plic venit tocmai de la Baia de Criş. M-a rugat să nu afle nimeni cine e fata, fiindcă pe şantier mai sînt crişeni. Din măsură de prevedere nu-i notez numele nici în jurnal. Chiar dacă pierd carnetul: secretul e secret!

A trecut iarna. Georgică m-a luat de mînă şi m-a dus într-un loc ferit de ochi iscoditori. A băgat mîna în sîn şi a scos la iveală un pachet ce părea o cărticică învelită în multă hîrtie. Bănuiam că-mi arată fotografia fetei. N-am avut dreptate: cărticica era Statutul U.T.M., iar surpriza: diploma de calificare.

Georgică şi-a ras mustaţa. Am căutat să aflu pricina. Mi-a întors vorba:

— Mă îmbătrînea. Mai bine spune-mi „Luceafărul" de Eminescu (era sigur că ştiu poezia fiindcă am spus-o şi la focul de tabără). În timp ce recitam, Georgică a plecat fără să zică un cuvînt. Înghiţea mereu în sec şi strîngea pumnii. Am fugit după el şi l-am forţat să-şi deschidă baierele inimii. I-a scris fata că nu-şi mai pierde vremea cu un puşti, că se mărită cu Sandu Dogaru, fiindcă a făcut armata. [illegible]

Ura! Georgică e din nou vesel. Acum de [illegible] nu mai e „neorganizat". A fost primit în U.T.M. Şi eu am votat pentru el. Dacă se putea, ridicam ambele mîini. Din nou se tunde în fiecare săptămînă.

În zadar am răsfoit paginile jurnalului. Nu am întîlnit nici o altă însemnare despre Georgică. [illegible]

— Îţi aminteşti ce frumos era la Hunedoara? i-am spus eu.

Prietenul a scos din buzunar diploma de calificare, s-a uitat la ea, a oftat şi mi-a răspuns:

— [illegible] La toamnă plec pe şantier.

S-a ţinut de cuvînt.

Corespondent
GHEORGHE CIUREL

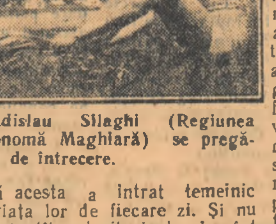
O chemare înflăcărată

Acum cîteva zile, comitetul regional U.T.M. Craiova a lansat o chemare către tractoriştii şi combinerii din regiune pentru terminarea lucrărilor de recoltare şi treieriş pînă la 23 August. In acest scop la G.A.S. Afumaţi a fost organizată o consfătuire cu combinerii din regiune în cadrul căreia Florin Pinţolu, inginer mecanic al gospodăriei a prezentat un referat despre felul cum trebuie organizată recoltarea păioaselor cu combinele, dînd explicaţii în legătură cu aplicarea metodelor recoltării circulare, în suveică şi prin jalonare. Apoi, participanţii au asistat la o demonstraţie.

Sport Sport Sport Sport

ÎN LINIA ÎNTÎIA

Oricine a asistat zilele trecute pe stadionul Republicii la campionatele republicane şcolare de atletism nu se poate să nu fi avut o impresie puternică: că tinerii din şcolile patriei noastre fac sport mai mult ca altă dată

Ladislau Silaghi (Regiunea Autonomă Maghiară) se pregăteşte de întrecere.

şi că acesta a intrat temeinic în viaţa lor de fiecare zi. Şi nu numai atît; elevii şi elevele sînt în linia întîia a celor care păşesc de la sportul de masă la sportul de performanţă.

Iată numai la atletism. Nenumăraţi sportivi de frunte ca Ion Opriş, Iolanda Balaş, Lia Manoliu, Virgil Zăvădescu, Ion Sorin, Ana Şerban şi numeroşi alţii au făcut primii paşi pe pistă atunci cînd erau încă elevi.

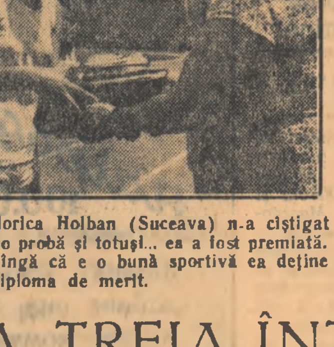
— Şi acum, în continuare, în această luptă pentru cucerirea măestriei sportive încă din tinereţe, elevii şi printre ei desigur în primul rînd participanţii la campionatul republican şcolar, sînt în linia întîia, ne-a spus maestrul emerit al sportului Dinu Cristea.

Intr-adevăr, lucrul acesta îl dovedeşte şi performanţele bune realizate de elevi la unele probe ale campionatelor (cu toate că au lipsit de la întreceri unii dintre cei mai talentaţi elevi). Iată numai cîteva exemple:

Simion Blaga, fiu de colectivist, elev în clasa a X-a a Şcolii medii nr. 1 din Timişoara, are aproape 19 ani; a îndrăgit sportul din clasele elementare cînd alerga la crosuri, sau făcea gimnastică în orele de educaţie fizică. Această dragoste s-a dezvoltat apoi treptat, treptat. Încă din primul an al şcolii medii, sportul a devenit „prietenul" său nedespărţit. La şcoală el a găsit profesori pricepuţi, terenuri sportive şi materiale. Şi iată că acum Simion Blaga a sărit la prăjină 3,60 m.! Cu 40 de cm. mai mult decît vechiul record şcolar. Şi n-a fost singura probă cîştigată. La săritura în înălţime cu performanţa de 1,75 m. a egalat recordul şcolar şi a ocupat locul I...

Alt exemplu:

Maria Mariş, elevă tot din Timişoara, a sărit la lungime 5,36 m. Nou record şcolar şi numai la cîţiva zeci de centimetri de recordul republican. Maria Mariş are doar 18 ani...

Viorica Holban (Suceava) n-a cîştigat nici o probă şi totuşi... ea a fost premiată. Pe lîngă că e o bună sportivă ea deţine şi diploma de merit.

Alt exemplu:

Erica Scherer din Oraşul Stalin în proba de aruncare a greutăţii cu 13,02 m. a stabilit un nou record şcolar. Cea mai bună performanţă realizată în cadrul întrecerilor (922 puncte după tabela internaţională de punctaj).

Şi exemple asemănătoare sînt încă multe: Zoltan Vamoş, Timişoara (1'54" pe 800 m.); Valeriu Jurcă, Ploeşti (15"4/10 pe 110 m. garduri); M. Vorneanu, Bucureşti (42,57 m. la ciocan); Ana Galiş, Oradea (13'1/10 la 100 m. plat) şi foarte mulţi alţii.

— Performanţe bune, promiţătoare pentru vîrsta

Simion Blaga (Timişoara) cîştigătorul probelor de săritură cu prăjina şi săritura în înălţime.

şi pregătirea lor sportivă, ne spune maestrul sportului Nicolae Gurău care a asistat la întreceri. Şi tot el ne-a dat o veste îmbucurătoare:

— Elevii şi elevele care au realizat cele mai bune performanţe vor fi invitaţi să participe la finalele campionatului republican de juniori şi junioare ce se vor desfăşura între 7 şi 8 iulie. Căci trebuie să ştiţi — a continuat el — elevii şi elevele constituie un izvor nesecat de cadre pentru atletismul nostru de performanţă.

Ştafeta 4x100 m. fete a fost cîştigată de talentatele atlete timişorene. Fotografia noastră surprinde pe una din componentele echipei trecînd linia de sosire.

A TREIA ÎNTÎLNIRE

După concursul desfăşurat pe stadionul Vomero din Neapole (meciul triunghiular feminin dintre echipele reprezentative ale R. Cehoslovace, Italiei şi R.P. Romîne) oficialii şi conducătorii federaţiei italiene de atletism au invitat-o pe Iolanda Balaş să mai rămînă încă o săptămînă în Italia, să participe la un mare concurs internaţional la Milano. Iolanda a ezitat puţin pînă să dea răspunsul:

— Vă rog să mă iertaţi. Îmi pare foarte rău că nu voi putea participa la acest concurs, dar în acelaşi timp sînt invitată la un altul la Belgrad, unde şi-a anunţat participarea puternica mea adversară Thelma Hopkins. Doresc s-o întîlnesc neapărat înaintea Jocurilor Olimpice de la Melbourne şi cea mai bună ocazie o am acum, la Belgrad.

Bineînţeles că oficialii italieni au înţeles acest lucru şi i-au urat Iolandei un sincer succes şi la Belgrad şi mai ales în noiembrie la Melbourne.

Şi într-adevăr, ceva din urările acestea s-au şi împlinit sîmbătă. Pe stadionul „Partizan", peste 22.000 spectatori au fost martorii unei lupte sportive emoţionante, care a reunit pe două săritoare, cele mai bune din lume. Victoria a revenit reprezentantei noastre care şi-a trecut toate înălţimile succesive de la prima încercare. Cel mai mult i-a impresionat pe toţi (aşa cum ne-a relatat prin telefon maestrul sportului Ion Soeter) uşurinţa excepţională cu care Iolanda a trecut înălţimea de 1,70 m. acolo unde Hopkins a avut nevoie de toate cele trei încercări admise de regulament.

Intîlnirea de la Belgrad a fost cea de a treia întrecere directă — în acelaşi concurs — între Iolanda Balaş şi Thelma Hopkins. Prima lor întîlnire a fost a Berna în 1954, la campionatele europene de atletism. Atunci, Ioli a trecut din prima încercare 1,65 m., iar Hopkins numai din a treia. Aceasta era înălţimea la care numai ele două mai rămăseseră în lupta pentru locul întîi. Era aproape sigur în acele clipe că victoria finală i-a surîs Iolandei Balaş. Dar ştacheta a fost ridicată la 1,67 m. Aceasta a fost o înălţime prea mare pe atunci, pentru Iolanda, care a doborît de trei ori în timp ce Hopkins, trecînd-o din prima încercare, a cucerit medalia de campioană europeană.

A trecut un an. Iolanda şi Hopkins s-au întîlnit din nou cu ocazia ediţiei a VIII-a a campionatelor internaţionale de atletism de la Bucureşti. Cu încercări mai puţine, Iolanda a ieşit învingătoare, dar amîndouă au înregistrat acelaşi rezultat: 1,67 m.

Din nou un an. Acum, la Belgrad, povestea de la Bucureşti s-a repetat întocmai, cu singura diferenţă în ce priveşte rezultatul: 1,70 m.

Pînă la Jocurile Olimpice mai sînt încă multe săptămîni şi multe concursuri, fiecare dintre acestea cu noi şi noi prilejuri pentru obţinerea altor performanţe valoroase. Iolanda Balaş se pregăteşte pentru toate acestea.

— Şi mai ales — ne spune ea — pentru Jocurile Olimpice!

Adevăratul spirit cehovian

„Trei surori" în interpretarea artiştilor de la M. H. A. T.

Sorana Coroamă

Un pescăruş, avîntat în zbor, sus, deasupra noastră, pictat pe mantoul de arlechin. Simbolul M.H.A.T.-ului şi al lui Cehov.

In culise, fanfara cîntă un marş militar, estompat. În fund, mestecenii aleargă spre ceaţa alburie a unui lac sau, poate, a nesfîrşitului. Mai la o parte, în dreptul casei, cele trei surori s-au apropiat una de cealaltă fiindcă, imperios, au simţit necesitatea s-o facă. S-au strîns toate trei în jurul unei bănci simple, din lemn. Ultimele vorbe ale Olgăi-Elanskaia (cîtă căldură, simplitate şi umanitate a avut actriţa în rol!) picură încet şi cortina cade nu peste un final, ci peste acea perspectivă viitoare, încă nesigură, dar vitală şi puternică, pe care personajele care şi-au consumat drama, o oferă celor care vor veni după ele. „Fără bocete, fără strigăte", cum spunea cîndva un personaj al lui Gorki, „viaţa îi doboară pe oameni încet, pe nesimţite", în contrast cu ceea ce se petrece „la teatru", unde totul este altfel, „mai bine, ori mai rău". Aşadar, am asistat la o reprezentaţie de teatru, sau am trăit odată şi împreună cu personajele? Desigur răspunsul este acesta din urmă, îndepărtînd însă orice implicaţie a unui naturalism, sau a unui firesc cotidian tern, de care spectacolul „Trei surori" este străin.

Actuala punere în scenă a acestei piese de către Teatrul M.H.A.T. reprezintă continuarea unei vechi tradiţii. Ea păstrează cu fidelitate ideea conducătoare şi parfumul detaliilor de joc şi a atmosferei primei realizări care i-a aparţinut lui Vl. Nemirovici-Dancenko. Desigur aceasta dă naştere la avantaje şi inconveniente.

Avantaje în tot ceea ce înseamnă trăire organică a situaţiilor şi sentimentelor dorite de autorul textului, în tot ceea ce înseamnă relaxare scenică, autenticitate şi sinceritate a actorilor-interpreţi, în tot ceea ce înseamnă stabilirea acelui fluid subtil, care legînd elemente scenice disparate, alcătuieşte un tot omogen şi, evident, indestructibil, care este în ultimă instanţă spectacolul „Trei surori", aşa cum ni se arată el în faţa noastră.

La capitolul inconveniente ar fi unele de amintit, dar dacă acceptăm convenţia (în fond relaţiile dintre noi spectatorii şi scenă se bazează pe un şir de astfel de convenţii tacite) că un actor n-are o vîrstă a lui personală, ci aceea a personajului în măsura în care a reuşit să se identifice cu acesta, am depăşit cel mai greu handicap. Interpreţii piesei lui Cehov, prin îndelungatul şi autoritarul lor contact cu scena şi cu personajele respective, asigură nu numai o conturare foarte precisă a acestora din urmă, dar şi acea viaţă scenică firească, neîntreruptă care este atît de greu de cucerit. Replicile sînt vorbe izvorîte spontan, costumele sînt îmbrăcămintea familiară individului respectiv, decorurile sînt spaţiul cunoscut de mult lui, în care viaţa se desfăşoară aşa cum e normal să se desfăşoare în relaţiile date. Poate că toate acestea nu alcătuiesc o formulă de teatru „strălucitor", aşa cum mărturisea de curînd Toporkov, dar încurajează în orice caz formula „teatrului trăit", care „te face să gîndeşti" odată reprezentaţia terminată.

Am vrea totuşi să exprimăm o nedumerire pe care ne-au provocat-o anumite momente din spectacol şi aproape în întregime actul al III-lea. De ce, admiţînd că e foarte frumos sau foarte dureros ceea ce se întîmplă în acele momente, avem totuşi senzaţia că toate acestea s-au petrecut cîndva, de mult tare şi nu ne privesc pe noi contemporanii? E de vină oare decorul atît de încărcat şi atît de „prăfuit" al actului al III-lea? Sau poate jocul uneori duios-melancolic al actorilor? Poate anumite stridenţe (Irina-Stepanova) sau filozofări vetuste (Verşinin-Bolduman)? Nu ştim. In definitiv această impresie de venerabil „obiect de muzeu" (pe care uneori o accentuează în partea primă a actului II şi în actul al III-lea ritmul foarte lent) este ştearsă atît de amintirea scenelor vii de relaţii provinciale şi de familie (din actele I şi II), cît, cu prisosinţă, de emoţionantul act al IV-lea. Acesta din urmă are un potenţial, o actualitate dramatică extraordinară.

Un nod rebel ţi se plasează în gîtlej. Cu inima şi mintea prinse în mirajul scenei, participi intens la scena „despărţirilor", la moartea lui Tuzenbach, la drama lui Kulîghin, la aceea a Maşei, a lui Andrei şi a Irinei. Nici un amănunt nu e de prisos. Cîntecul muzicanţilor ambulanţi, ecourile strigătelor de pe lac, sosirea lui Ferapont, împuşcătura, jurnalul pe care-l citeşte Cebutîkin, filozofările lui dureroase tocmai fiindcă par izvorîte din indiferenţă şi banalitate şi sînt de fapt expresia unui suflet iubitor, neliniştit, de nebănuite adîncimi. Ţinem să remarcăm creaţia magistrală pe această linie a lui A. N. Gribov în acest rol. Cum de asemenea am vrea să amintim pe B. N. Livanov (Solionîi), V. A. Orlov (Kulîghin), A. P. Gheorghievskaia (Nataşa), V. A. Popov (Ferapont) şi V. I. Staniţîn (Prozorov) care nu numai că au creat o galerie de tipuri interesante şi variate, dar le-au şi însufleţit cu veridicitate.

Şi acum cîteva cuvinte despre cehovism, sau ceea ce se înţelege în mod obişnuit prin aceasta. În primul rînd atmosfera, atmosferă apăsătoare, apoi pauze lungi, mişcare potolită în ansamblu şi lentă în execuţie etc. etc. In spectacolul M.H.A.T.-ului cu „Trei surori", în afara rezervelor exprimate mai înainte, n-am remarcat că ar fi vorba de aşa ceva. Personajele nu-şi cunosc din actul I soarta lor din final, ci îşi trăiesc cu veselie, cu tristeţe, cu avînt sau resemnare, succesiv, toate stările. Işi permit să danseze, să glumească, să cînte şi să rîdă. Nu meditează ostentativ, nici nu oftează profund înainte şi după fiecare replică.

Iar atmosfera generală se stabileşte de la sine, din pricina adevărului scenic, nu prin acumulări de detalii voite, ci prin integrări succesive de întîmplări veridice din viaţă. Textul curge uşor, uneori spumos chiar, alteori, desigur, apăsător şi neliniştitor.

Nu putem încheia aceste rînduri fără a aminti şi realizarea Teatrului nostru Naţional cu „Trei surori" care ni s-a părut a fi avut de asemenea în vedere, în bună măsură, aceste adevăruri „necehoviene" în sensul vulgar al cuvîntului, dar fără îndoială singurele cu adevărat cehoviene, în spiritul şi litera lui A. P. Cehov.

Imaginilor lăsate mai de mult în amintire de către artiştii noştri, li s-au adăugat acum altele noi — acelea ale spectacolului Teatrului Academic de Artă „M. Gorki". Asemenea confruntări sînt revelatoare.

Scenă din spectacolul cu piesa „Trei surori" de Cehov în interpretarea artiştilor de la M.H.A.T.

Lucrările sesiunii generale ştiinţifice a Academiei R. P. R.

Marţi au continuat lucrările sesiunii generale ştiinţifice a Academiei R.P.R.

In cursul dimineţii într-o şedinţă specială la care au participat membrii titulari şi corespondenţi ai Academiei R.P.R. Prezidiul Academiei a prezentat propuneri cu privire la unele modificări ale statutului de organizare şi funcţionare a Academiei R.P.R.

După dezbateri, plenul Academiei R.P.R. a votat în unanimitate modificările propuse.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, academicianul bulgar Vladimir Gheorghiev, directorul Institutului de lingvistică al Academiei de Ştiinţe a R.P. Bulgaria, profesor la Universitatea din Sofia şi academicianul prof. dr. Vojtech Jarnik, membru al Academiei de Ştiinţe Cehoslovace au adus salutul lor sesiunii.

In continuare au fost prezentate comunicările: „Traian Vuia, un pioner al aviaţiei mondiale" de acad. Elie Carafoli şi „Grigore Cobîlcescu, primul mare geolog romîn" de acad. Gh. Macovei.

Lucrările sesiunii continuă pe secţii în cursul zilei de miercuri.

„90 de ani de viaţă academică în ţara noastră"

Text prescurtat al raportului acad. prof. Tr. Săvulescu

După ce a subliniat că aniversarea celor 90 de ani de viaţă academică în ţara noastră, în cadru sărbătoresc şi cu participarea întregului popor, este expresia grijii Partidului Muncitoresc Romîn şi a regimului de democraţie populară pentru avîntul ştiinţei şi culturii integrate în practica transformărilor revoluţionare prin care trece poporul nostru, acad. Traian Săvulescu a făcut o amplă prezentare a trecutului Academiei ţării noastre.

Cu mult înainte de înfiinţarea Academiei, numeroase societăţi au încercat timp de mai bine de jumătate de veac în Ţările Romîneşti şi în Ardeal să întemeieze o cultură naţională.

Abia la 1 aprilie 1866, locotenenţa domnească a Principatelor Unite Romîne, ţinînd seama de raportul Ministerului Instrucţiunii Publice şi al Cultelor, decretează formarea „Societăţii literare romîne".

Noua instituţie avea la bază unitatea limbii vorbite de poporul romîn. Ideea sa fundamentală era să devină un organ central pentru dezvoltarea unitară a limbii literare şi a culturii întregului popor romîn.

Cu anul 1879 începe o viaţă nouă pentru Societatea Academică Romînă, care devine Academia Romînă. După obţinerea independenţei ţării prin jertfa ostaşului romîn şi cu concursul armatei ruseşti, noul stat înscris pe harta popoarelor libere trebuia să dea un nou impuls culturii poporului romîn, să-i deschidă noi perspective de dezvoltare. Sub un titlu nou, cu noi aspiraţii şi cu mai multe forţe chemate pentru lărgirea cuprinsului activităţii sale, noua instituţie s-a consacrat operelor constructive în toate domeniile şi a înregistrat progrese însemnate în toate ramurile ştiinţelor.

Din cele arătate pînă aci — a spus vorbitorul — rezultă clar că Academia Romînă în cei aproape 80 de ani de viaţă a contribuit într-o măsură destul de mare la înaintarea ştiinţelor şi artelor în ţara noastră.

La începutul ei şi în prima perioadă a activităţii, Academia Romînă a fost legată de interesele poporului. Intr-însa răsuna ecoul mişcării revoluţionare din anul 1848. Dar evoluţia social-politică a Romîniei din a doua jumătate a secolului trecut şi prima jumătate a secolului al XX-lea, a determinat o rupere a ştiinţei şi culturii de masele populare, rupere care s-a accentuat cu timpul.

După anul 1881, principiile ştiinţei marxiste pătrund la noi şi odată cu aceasta se simte influenţa lor binefăcătoare în orientarea mai sigură a activităţii cercurilor muncitoreşti.

Prin revistele „Revista socială", „Critica socială" şi prin gazeta „Drepturile omului" se fac popularizări reuşite ale ştiinţei marxiste şi se aude glasul revendicărilor democratice.

După ce a arătat întărirea mişcării muncitoreşti la începutul secolului XX vorbitorul a spus: „Din ce în ce mai conştientă, mai unită, muncitorimea se ridică pentru pace şi frăţie în timpul războiului balcanic şi în timpul primului război mondial. Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie în Rusia a contribuit la ridicarea conştiinţei şi avîntului de luptă al maselor populare. Nu pot trece peste această epocă fără a arăta însemnătatea pe care revista ieşeană „Viaţa romînească" a avut-o pentru dezvoltarea spiritului critic în Romînia, pentru lupta împotriva rasismului, huliganismului, care îşi făceau drum, avînd în frunte pe unii reprezentanţi ai culturii oficiale burgheze reacţionare şi retrograde".

In aceste timpuri de frămîntări continui prin care trecea poporul, Academia Romînă s-a izolat însă treptat de societate, s-a singularizat în mijlocul celorlalte instituţii de cultură şi ştiinţă, care aşteptau zadarnic concurs de îndrumare.

Printre membrii Academiei Romîne s-au găsit însă spirite clar văzătoare, care au reclamat, în diferite timpuri, schimbările salvatoare. Prin transformarea Academiei Romîne în Academia Republicii Populare Romîne în anul 1948 această instituţie a fost salvată de la pieire.

Grija partidului şi guvernului pentru dezvoltarea ştiinţei, pentru punerea ei în slujba construirii socialismului, se oglindeşte în sprijinul permanent pe care l-a acordat Academiei R.P.R.

Intre trecut şi între prezent nu s-a produs însă o ruptură. Un număr însemnat de membri ai fostei Academii Romîne care desfăşuraseră o activitate bogată, cunoscută şi recunoscută, au fost numiţi membrii fondatori ai Academiei R.P.R.

Invăţătura marxist-leninistă pe care Academia R.P.R. se sprijină şi-şi dezvoltă lucrările sale, o ajută să asigure izbînda noului împotriva a ceea ce este vechi, ruginit. Ideologia materialist dialectică asigura izbînda concepţiei ştiinţifice împotriva concepţiei antiştiinţifice, idealiste sau metafizice asupra lumii.

Institutele, laboratoarele şi colectivele Academiei R.P.R. participă activ la rezolvarea problemelor de bază ale economiei şi culturii socialiste din statul nostru democrat-popular.

Academia R.P.R. întreţine legături cu academiile din toate ţările de democraţie populară, cu academiile din U.R.S.S. şi academiile altor ţări prin schimb de publicaţii, prin colaborare şi prin contact între oamenii de ştiinţă.

Am avut greutăţile începutului pe care le-am învins — a spus în încheiere acad. Tr. Săvulescu — dar sarcini infinit mai vaste se pun astăzi în faţa oamenilor de ştiinţă şi cultură din ţara noastră, care sînt o mare forţă spirituală chemată să facă educaţia milioanelor de oameni care trudesc pe acest pămînt. Avîntul pe care l-a luat ştiinţa şi cultura în R.P.R. sub regimul democraţiei populare, cu participarea întregului popor va spori şi odată cu el va creşte aportul culturii noastre la tezaurul culturii universale.

De peste HOTARE

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov l-au primit pe prințul Sianuk

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 iulie N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit pe alteța sa regală prințul Norodom Sianuk care se află la Moscova la invitația guvernului sovietic.

Prințul Norodom Sianuk a fost însoțit de Kim Tit, primul ministru al Cambodgiei, Lang Nghet și San Sari, membri ai Consiliului Suprem de coroană.

La primire a asistat V. V. Kuznețov, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 iulie N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., l-a primit pe Alteța sa regală prințul Norodom Sianuk care se află la Moscova la invitația guvernului sovietic.

Prințul Norodom Sianuk a fost însoțit de Kim Tit, primul ministru al Cambodgiei, Um Seang Sun, președintele Adunării Naționale a Cambodgiei, Lang Nghet, membru al Consiliului Suprem de coroană.

La convorbirea care a avut loc a fost de față V. V. Kuznețov.

Prînz oferit în cinstea prințului Sianuk

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 iulie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a oferit în Palatul Mare al Kremlinului un prînz în cinstea Alteței sale regale prințul Cambodgiei, Norodom Sianuk.

La prînz au participat Alteța sa regală prințul Norodom Sianuk, prințul Sisovat Monipong, Kim Tit, primul ministru al Cambodgiei, Um Seang Sun, președintele Adunării Naționale a Cambodgiei; Lang Nghet și San Sari, membri ai Consiliului Suprem regal; colonelul Ngo U, șeful statului major al aviației regale; Pok Tien, secretarul general al înaltului comisar al Cambodgiei în Franța; reprezentanți ai presei naționale și alte personalități sosite din Cambodgia.

Din partea sovietică la prînz au participat tovarășii: K. E. Voroșilov, N. S. Hrușciov, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, L. I. Brejnev, E. A. Furțeva, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov și alte personalități oficiale.

În timpul prînzului, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și prințul Norodom Sianuk au toastat pentru prietenia dintre cele două popoare. Prînzul s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

SOSIREA SECRETARULUI GENERAL AL O. N. U. LA MOSCOVA

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: În noaptea de 2 spre 3 iulie a sosit la Moscova la invitația guvernului sovietic dl. Dag Hammarskjoeld, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

Împreună cu d-l. Hammarskjoeld a sosit dl. L. Finmark, funcționar al secretariatului O.N.U.

★

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 iulie K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. l-a primit pe dl. Dag Hammarskjoeld, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, care se află în Uniunea Sovietică la invitația guvernului sovietic.

★

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 iulie, N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., l-a primit pe dl. Dag Hammarskjoeld, secretar general al Organizației Națiunilor Unite, cu care a avut o convorbire.

Au fost de față V. V. Kuznețov, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., precum și S. I. Cernișev, secretar general adjunct al O.N.U. și dl. L. Finmark, funcționar al secretariatului O.N.U.

★

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: În dimineața zilei de 3 iulie dl. Dag Hammarskjoeld, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, a fost primit de V. V. Kuznețov, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Reduceri de prețuri în R. P. Chineză

PEKIN 3 (Agerpres). — China Nouă transmite: Comitetele populare orășenești din China manifestă o grijă permanentă față de îmbunătățirea traiului populației, fapt dovedit de reducerea de prețuri la diferite alimente, care a fost înfăptuită în unele orașe din R. P. Chineză.

Reducerea prețurilor, subliniază ziarele, va contribui la ridicarea continuă a nivelului material de trai al populației din aceste orașe.

DELEGAȚIA PARLAMENTARĂ ROMÎNĂ PRIMITĂ LA PREȘEDINȚIA CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL R. P. BULGARIA

SOFIA 3 (Agerpres). — Trimisul special al Agerpres transmite: În ziua de 3 iulie Anton Iugov, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, a primit pe membrii delegației Marii Adunări Naționale a R.P.R. în frunte cu Mihail Roșianu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, care vizitează R. P. Bulgaria. La primire au asistat: Gheorghi Traikov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Vîlko Cervenkov, Raiko Damianov, Karlo Lukanov, general de armată Ivan Mihailov, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri; Dimităr Ganev, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar și alții.

Conducătorii R.P. Bulgaria și membrii delegației parlamentare romîne au avut o convorbire prietenească în cursul căreia au apreciat că adîncirea continuă a relațiilor de prietenie dintre popoarele romîn și bulgar este în interesul celor două popoare, în interesul păcii și colaborării internaționale.

Relațiile cu R. P. Chineză în discuția conferinței primilor miniștri ai Commonwealthului britanic

LONDRA 3 (Agerpres). — În continuarea lucrărilor conferinței primilor miniștri ai Commonwealthului britanic a fost discutată în cursul zilei de luni problema relațiilor cu Republica Populară Chineză. Agenția Reuter anunță că primii miniștri au discutat această problemă atît de amănunțit încît au trebuit să amîne examinarea problemei Asiei de sud-est. Relatînd conținutul dezbaterilor în această problemă, agenția France Presse subliniază că „luni primii miniștri ai Commonwealthului au trecut în revistă problemele Extremului Orient", printre care enumără perspectiva admiterii R. P. Chineze în O.N.U., problema Taivanului, problema insulelor de coastă ocupate de gomindaniști, problema restricțiilor impuse în comerțul cu China, precum și problemele Indochinei și Coreei. La rîndul ei, agenția United Press anunță că „primii miniștri ai Commonwealthului au susținut luni în unanimitate admiterea Chinei comuniste în O.N.U. afirmînd că aceasta va contribui la îmbunătățirea relațiilor dintre Răsărit și Apus. A fost discutată politica Statelor Unite față de guvernul de la Pekin precum și oferta premierului Ciu En-lai de a duce tratative cu reprezentanții naționaliști (așa numește presa occidentală clica gomindanistă N.R.). Referindu-se la insulele de coastă Quemoy și Matsu, premierul indian Nehru a afirmat că ele aparțin în mod legitim Chinei comuniste și a arătat că trebuie să se ajungă la o soluționare grabnică a conflictului". Nehru a insistat pentru o colaborare mai strînsă între popoarele Asiei.

El a cerut să nu mai aibă loc „nici o amînare nejustificată" în recunoașterea R. P. Chineze și admiterea ei în O.N.U. Agenția United Press relatează în continuare că „premierul Pakistanului, Mohammed Ali și premierul Ceylonului, Solomon Bandaranaike s-au alăturat lui Nehru cerînd membrilor Commonwealthului să facă față „realităților practice" din Asia de astăzi și să accepte faptul că guvernul comunist din Pekin este sortit să rămînă la conducere și nu mai poate fi exclus din arena internațională". Premierii [illegible] Ciu En-lai de reglementare a problemei Taivanului cu regimul lui Cian Kai-și prin negocieri pașnice trebuie acceptată și au vorbit despre convingerea lor că Pekinul dorește pacea cu restul omenirii".

Împotriva intereselor evidente ale țărilor Commonwealthului britanic și ale Angliei care au determinat această luare de poziție s-au ridicat anumite glasuri cărora le este mai apropiată poziția americană și care preferă să ofere Statelor Unite dreptul nelimitat de a orienta politica acestor țări. Primul ministru australian, Menzies și primul ministru neozeelandez, Holland, au exprimat „prudență" în rezolvarea acestei probleme, și ca un argument pentru această poziție au invocat că „orice acțiune pe calea unei recunoașteri mai generale a Chinei comuniste de către Commonwealth și sprijinul pentru intrarea sa în O.N.U. trebuie amînate pînă după alegerile prezidențiale din S.U.A." (care vor avea loc în luna noiembrie — N.R.).

În continuarea discutării problemelor din Extremul Orient, primii miniștri ai Commonwealthului au analizat situația din Indochina.

Tot în cursul zilei de luni a fost discutată problema Ciprului, iar Harold MacMillan, ministrul de Finanțe al Angliei a prezentat un amplu raport cu privire la situația economică a țărilor Commonwealthului și la măsurile pe care le precizează guvernul englez pentru stăvilirea inflației.

Conferința primilor miniștri al Commonwealthului britanic care are loc la Londra își continuă lucrările.

Partizanii de ieri și de azi

Europa trăia zile grele. Fascismul german bîntuia și distrugea tot ce întîlnea în cale. Cotropise multe țări din Europa, iar la 22 iunie 1941 invadatorii hitleriști atacă Uniunea Sovietică.

Împotriva fasciștilor-barbari s-au ridicat însă popoarele, oamenii cinstiți de pe continentul european, care doreau libertate, independență. Chiar din primele clipe ale cotropirii Iugoslaviei de către hitleriști, poporul a pornit la luptă. Avînd în frunte pe comuniști, popoarele Iugoslaviei se ridică cu hotărîre împotriva fascismului. În ziua de 22 iunie 1941 are loc o ședință a Biroului C.C. al Partidului Comunist Iugoslav, la care se hotărăște ca popoarele Iugoslaviei să fie chemate la lupta împotriva fascismului. Mai tîrziu, la 27 iunie o ședință plenară a C.C. al P.C. Iugoslav hotărăște că o parte din membrii Comitetului Central să plece în munți și păduri pentru organizarea detașamentelor de partizani. În aceeași zi ia ființă Comandamentul Suprem al detașamentelor de partizani pentru eliberarea poporului.

La 7 iulie se trag primele focuri în Serbia, la 13 iulie, încep luptele în Muntenegru, la 22 iulie în Slovenia iar la 27 iulie în Croația, Bosnia și Herțegovina. Chemarea partidului găsise ecou în masele largi populare. Organizați la început în grupe mici, partizanii au format în 1941 o brigadă, mai apoi 64 detașamente, 9 batalioane independente ținînd cu eroism piept celor 500.000 de ostași inamici (germani, italieni etc.) care cotropeau pămîntul iugoslav. Numărul partizanilor a ajuns în 1943 la 300.000 iar în 1944 la 800.000.

Mii de membri de partid, mii de tineri, oameni cinstiți doritori de libertate și-au dat viața pentru independența țării. A căzut eroic în luptă secretarul organizației de tineret din Muntenegru. Partizanii iugoslavi au luptat cu atîta abnegație încît niciodată fasciștii nu au reușit să controleze întregul teritoriu al Iugoslaviei. Totdeauna partizanii aveau poziții bine întărite și țineau piept inamicului, provocîndu-i pierderi considerabile. Alături de ei se afla întregul popor. 50.000 de femei bătrîne precum și copii însoțeau pe partizani, îi îngrijeau, le procurau alimente și armament.

Primele grupe de partizani din Iugoslavia au format sîmburele armatei populare iugoslave de azi, iar insurecția din 1941 a popoarelor din Iugoslavia a însemnat începutul luptei pentru dobîndirea independenței, care a fost cucerită prin lupta întregului popor iugoslav, cu ajutorul frățesc al ostașilor sovietici.

Unul din organizatorii iscusiți și cel mai înflăcărat conducător al mișcării de partizani din Iugoslavia a fost tovarășul Tito. Fasciștii vedeau în persoana lui un inamic de temut. De aceea ei au recurs la mijloacele cele mai murdare pentru a-i răpi libertatea, viața. Clișeul alăturat e concludent în acest sens; fotografia tovarășului Tito este însoțită de următorul text: „Recompensă 100.000 de mărci germane în aur aceluia care va prinde și aduce viu sau mort pe conducătorul comunist Tito". Speranțele dușmanilor înrăiți ai poporului iugoslav au fost însă spulberate. Înconjurat de dragostea fierbinte, de nestăvilit a popoarelor iugoslave, tovarășul Tito a biruit toate obstacolele, cauza pentru care a luptat a triumfat.

Aceasta era calea aleasă de patrioții iugoslavi sub conducerea Partidului Comunist din Iugoslavia — lupta pentru libertate, pentru nimicirea fascismului. Ziua de 4 iulie, cînd Comitetul Central al Partidului Comunist din Iugoslavia a adresat popoarelor țării chemarea de a începe răscoala armată împotriva ocupanților, a devenit în urma sesiunii din iunie a.c. a Scupșcinei Populare Federative sărbătoarea națională a popoarelor Iugoslaviei.

Tineretul romîn, alături de întregul popor, ia parte cu căldură la sărbătoarea națională a popoarelor iugoslave, trimițîndu-le un salut frățesc de luptă, urări de noi succese în construirea socialismului.

Cu prilejul lui 4 iulie — Ziua luptătorilor, ziua răscoalei poporului iugoslav împotriva ocupanților germano-fasciști, publicăm cîteva episoade din lupta și activitatea tineretului iugoslav pe frontul construcției pașnice, socialiste.

Răsfoind paginile ziarului „Omladina"

CÎNTECELE CONTINUĂ SĂ TRĂIASCĂ

Toți cei ce au avut prilejul să viziteze Iugoslavia, au cunoscut amploarea construcției pașnice din această țară. În Serbia și Croația, în Slovenia și Macedonia, în Bosnia și Herțegovina, în Muntenegru — în toate cele șase republici ale R.P.F. Iugoslavia se reconstruiesc orașe, se construiesc căi ferate și șosele, fabrici și uzine, centrale electrice și mine.

În rîndurile constructorilor sînt mulți tineri. Tinerii și tinerele muncesc cu entuziasm. Și acolo unde sînt tineri întîlnești pe prietenul lor nedespărțit — cîntecul.

Fiecare șantier, fiecare brigadă își are cîntecul său preferat. Dar tuturor deopotrivă le este cunoscut și drag cîntecul, cam trist, dar în același timp dătător de viață, despre un partizan-miner, căzut în toiul unei lupte crîncene cu inamicul. Tovarășii de luptă l-au îngropat pe un munte înalt și au jurat să-i răzbune moartea, să-i păstreze întotdeauna amintirea...

...În Republica Bosnia și Herțegovina se află orașul Tuzla. În anii de după război, acest oraș s-a dezvoltat și a devenit un important centru industrial. Împrejurimile orașului sînt bogate în zăcăminte de minereu de fier, cărbune, sare, asbest.

Locuitorii Tuzlei sînt mîndri de tradițiile revoluționare ale orașului, de succesele lor în muncă. Prin anii 30, Tuzla a devenit centrul celei mai mari răscoale a minerilor din Iugoslavia. În anii războiului, în fiecare casă din Tuzla existau partizani.

Pe vremuri, în Tuzla erau 8.000 de muncitori, în întregul raion existau numai 24 de școli elementare și două școli medii. În prezent, în uzine, în fabrici și în mine lucrează 35.000 de muncitori, aici funcționează 112 școli elementare și șapte licee. Cu cîțiva ani în urmă a fost deschisă aici și o universitate, s-au construit un teatru minunat și case confortabile.

S-au ridicat în muncă și s-au dezvoltat tineri constructori, s-au format caractere, s-au compus noi cîntece. Pînă în zilele noastre s-a păstrat cunoscutul cîntec despre partizanul-miner căzut pentru eliberarea Tuzlei, despre Savva Kovacievici, despre eroul popular Ivo Lola Ribar.

Aceste tradiții de luptă ale partizanilor iugoslavi rămîn vii. Și cîntecele despre partizani, simbol al gloriei eterne a eroilor, continuă și ele să trăiască.

PARTIZANII ȘANTIERELOR

Dacă omladiniștii — membrii Uniunii Tineretului Popular din Iugoslavia — nu ar fi construit alte drumuri în afară de linia de cale ferată Șamaț-Sarajevo, lungă de 240 de kilometri, cu cinci poduri mari și mici, 37 de stații, tuneluri săpate în munți, și tot s-ar putea spune că ei au înscris o pagină strălucită în istoria organizației lor. Dar „partizanii șantierelor", cum erau denumiți tinerii entuziaști, au făcut mai mult. S-ar putea alcătui o carte întreagă din relatarea faptelor lor de eroism în muncă.

Iugoslavia dinainte de război era considerată una din țările cele mai înapoiate. Tineretul a înțeles că construirea de drumuri, de mijloace de transport, va avea o uriașă influență asupra industrializării țării. A lichida repede înapoierea — înseamnă a lega trainic, prin comunicații bune, centrele industriale de sursele de materii prime.

De îndată ce prin primul plan cincinal s-a prevăzut construirea liniei ferate Șamaț-Sarajevo, în văile și pe crestele munților s-au înșirat taberele de campanie ale brigăzilor de muncă, aidoma unor tabere de partizani din timpul războiului. Primul șantier al tineretului a devenit o admirabilă școală de pregătire a cadrelor pentru republică, o școală în cel mai larg înțeles al cuvîntului.

Nu rareori se întîmpla ca tinerii și tinerele să lucreze ziua, iar noaptea să învețe. La lumina slabă, căutînd să învingă somnul care îi cuprindea, ei studiau schițele, își însușeau tehnica. N-au fost oare acestea zile de pregătire în vederea ofensivei ca și la partizani? Și în ce ritm s-a lucrat la această construcție! După normele vechi, această construcție ar fi necesitat cel puțin 5 ani. Dar, după două luni, brigăzile din primul schimb și-au petrecut pe șantier ultima seară: un sector de 70 de km. al căii ferate Șamaț-Doboi a fost dat în exploatare. Întreaga cale ferată a fost construită de tineret într-o jumătate de an. La Zagreb, cea mai mare uzină pentru confecționarea conductelor necesare gospodăriei comunale a fost construită de studenți. Ei au proiectat uzina, au înălțat zidurile, au montat utilajul, iar apoi s-au așezat să lucreze la strunguri.

Tineretul din Muntenegru a construit în 1948 prima cale ferată Nikșici-Titograd, lungă de 54 de km. Și așa s-au petrecut lucrurile pretutindeni: tineretul țării a construit noi drumuri, centrale electrice, uzine, magazine, școli, policlinici, case de locuit.

Pe șantiere, unde lucrau alături unii de alții sîrbi și croați, sloveni și macedoneni, s-a întărit și mai mult prietenia dătătoare de viață a popoarelor iugoslave. Reprezentanții tuturor republicilor muncesc uniți și astăzi. Astfel, de pildă, se construiește linia magistrală Belgrad-Bar (520 km.), care va lega capitala Iugoslaviei de Marea Adriatică. În orașul Nikșici se construiește o mare topitorie de oțel, iar 2.000 de tineri muntenegreni — cadre pentru această uzină — învață în întreprinderile metalurgice din republicile învecinate — la Zenița, Sisak, Iasenița.

...Tineretul iugoslav a construit cu mîinile lui peste 70 de mari obiective de stat, dovedindu-și devotamentul față de popor, față de frații și tovarășii lor mai mari — comuniștii iugoslavi.

Poporul se mîndrește pe bună dreptate cu tineretul său, respectă și prețuiește mintea lui ageră, dorința de a învăța și de a-și însuși tehnica, dragostea lui de muncă.

Speranțele capitaliștilor în restaurarea vechilor rînduieli în țările socialiste sînt utopice

— scrie Palmiro Togliatti într-un articol din „Unita"

ROMA 3 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Unita" a publicat în numărul său din 3 iulie, un articol de Palmiro Togliatti în care se spune:

Cotitura înfăptuită în prezent de mișcarea comunistă internațională este atît de profundă și atot cuprinzătoare încît în momentul de față este greu de apreciat întreaga ei însemnătate. Direcția spre care se îndreaptă această mișcare este direcția socialismului, a păcii, a democrației. La această mișcare participă un sistem de state. Ea este dezvoltată de partidele care au stat la cîrma țării timp de decenii, și care au obținut în munca de transformare a structurii economice și politice a societății cuceriri care înainte erau considerate ca imposibile. În toate țările unde mai domnește capitalismul, în cadrul activității lor își aduc contribuția la această operă partidele și grupurile din opoziție, care au rădăcini adînci în clasa muncitoare și popor. Aceasta este o mișcare variată. Ea are de înfruntat probleme vechi și noi și le rezolvă în condițiile create de acest mers sigur înainte.

În prezent în lume există nu numai un singur stat socialist, încercuit și asediat de tot felul de dușmani, așa cum a fost Uniunea Sovietică timp de 20 de ani, ci există un sistem de state socialiste. Prin urmare clasa muncitoare și partidele care se află la putere în aceste state capătă o siguranță nouă în acțiunile economice și politice, perspectiva unei dezvoltări mai largi, o nouă libertate și curaj în programele și acțiunile lor.

Cred că conducătorii capitaliști ar fi trebuit să se convingă de mult că sînt utopice speranțele lor în restaurarea vechilor rînduieli economice și sociale acolo unde societatea socialistă a fost construită sau este în curs de a fi construită. Acest lucru ar fi trebuit să-l înțeleagă cel puțin acei care au mai păstrat un oarecare simț al realității. Ceea ce se petrece în lumea socialistă ar fi trebuit să facă și mai fermă această convingere. Cotitura pe care o face mișcarea comunistă se desfășoară în direcția întăririi societății socialiste, în direcția construirii mai rapide și mai sigure, a acestei societăți, în direcția unor legături mai eficiente a conducerii cu masele populare. În direcție opusă nu se poate merge, după cum nu pot merge într-o direcție opusă principiilor mișcării noastre toate discuțiile care se desfășoară în însuși rîndurile noastre și care ajută la înaintarea mișcării noastre.

Acest lucru dușmanul nu vrea și nu-l poate înțelege. Și dușmanul există. El este puternic, activ, necruțător. Dușmanul este puternic în afara lagărului nostru, dar el mai are forțe și puncte de sprijin în însuși lagărul nostru. Va fi rău dacă vom uita acest lucru. Evenimentele care au avut loc la Poznan ne amintesc despre aceasta cu o deosebită forță.

Am criticat și am respins doctrina potrivit căreia odată cu victoriile și dezvoltarea societății socialiste crește în mod inevitabil numărul dușmanilor săi, nu numai pentru că această doctrină este greșită, ci și pentru că ea este o sursă de acțiuni greșite. Adevărul este altul. Adevărul este că victoriile socialismului îi atrag noi și noi simpatii, noi și noi adepți, că socialismul devine tot mai eficient. Priviți lumea contemporană și vă veți convinge de aceasta. Dar dușmanul există. El nu cedează și nutrește speranțe absurde.

Trebuie să fie clar — și cred că nici nu mai merită să vorbim despre aceasta — că dușmanul nu este nici decum omul muncii care cere un mai mare interes față de rezolvarea problemelor concrete ale existenței sale.

Dușmanul este acela care în procesul menit să înlăture dificultățile existente cu minimum de sacrificii va recurge la provocări, la violență și luptă armată împotriva puterii muncitorești, populare, socialiste.

Așadar, dușmanul există. El după cum devine din ce în ce mai evident, a existat și la Poznan. Dar el există și în alte locuri.

Noi nu cunoaștem dificultățile concrete de care sînt nevoiți să se ciocnească și se ciocnesc în fiecare zi tovarășii noștri polonezi rezolvînd sarcinile care le s-au în față. Dar știm că ei au obținut succese care au schimbat înfățișarea vechii societăți poloneze reacționare și au dus la construirea unei Polonii noi, tinere, a unei Polonii democrate și socialiste.

Noi știm cum luptă ei astăzi pentru a da un nou impuls democratic dezvoltării societății pe care o conduc. Și nu putem decît să le dorim succes în această operă.

În 24 de ore

SOCI. — În seara zilei de 2 iulie au sosit la Soci șahinșahul Iranului, Mohammed Reza Pahlevi, șahinșaha Soraya Pahlevi și persoanele care-i însoțesc.

LONDRA. — Răspunzînd invitației guvernului englez, la 2 iulie a sosit la Londra o delegație agricolă sovietică condusă de V. V. Mațkevici, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., ministru al Agriculturii al U.R.S.S.

HAGA. — La 2 iulie s-a deschis la Amsterdam conferința științifică internațională pentru problemele nucleare. La conferință participă 32 de țări printre care delegații din S.U.A., Anglia, Franța, U.R.S.S., R.P. Chineză, R.P. Polonă, R. Cehoslovacă, R.P. Ungară și R.P.F. Iugoslavia.

DAMASC. — După cum relatează agențiile de presă, guvernul Siriei a hotărît să recunoască Republica Populară Chineză.

PEKIN. — Kim Tit, primul ministru al regatului Cambodgiei, a adresat premierului Consiliului de stat al R.P. Chineze, Ciu En-lai, un mesaj de mulțumiri cu prilejul încheierii acordului de ajutor economic între China și Cambodgia.

DJAKARTA. — Agenția France Presse anunță că la 3 iulie s-a înapoiat cu avionul la Djakarta președintele Indoneziei, Sukarno, care a făcut o călătorie de 50 de zile în America de nord și Europa.

LONDRA. — După cum anunță ziarul „Scotsman", A. N. Nesmeianov președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., a fost ales membru de onoare al Societății regale engleze.

NEW YORK. — În seara zilei de 3 iulie, Comisia O.N.U. pentru dezarmare și-a reluat lucrările.

Uniunea Sovietică este reprezentată de A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Primul a luat cuvîntul reprezentantul Angliei, Nutting.

Colectivul M.H.A.T.-ului a sosit la Cluj

CLUJ (De la corespondentul nostru). Colectivul Teatrului Academic de Artă din Moscova „Maxim Gorki" (M.H.A.T.), care se află în țara noastră, a sosit astăzi în orașul Cluj unde urmează să prezinte mai multe spectacole. În gară oaspeții au fost întîmpinați de reprezentanți ai organizațiilor de partid și obștești, de oameni de artă, precum și de reprezentanți ai oamenilor muncii.

Colectivul teatrului sovietic a fost salutat de tovarășul Gheorghe Neamțu, vice-președinte al Comitetului Executiv al Sfatului popular regional Cluj.

În numele oamenilor de artă din Cluj a vorbit apoi Al. Marius, artist emerit al R.P.R.

Pentru călduroasa primire făcută a mulțumit A. V. Solodovnicov, directorul teatrului M.H.A.T., care a spus printre altele: „Colectivul nostru a venit cu multă plăcere și entuziasm în frumosul dvs. oraș. Noi cunoaștem renumele său de vechi centru artistic și cultural și tocmai de aceea ne bucură că avem prilejul să ne cunoaștem mai îndeaproape în aceste patru zile. Alături de arta noastră, noi vă aducem un călduros și frățesc salut din partea poporului sovietic". Oaspeților le-au fost înmînate apoi buchete de flori.

Seara, pe scena Teatrului Național, colectivul M.H.A.T.-ului a prezentat primul spectacol cu „Orologiul Kremlinului" de N. Pogodin. În zilele următoare publicul clujean va avea prilejul să vizioneze și alte spectacole ale Teatrului Academic din Moscova.

Delegația de femei din R.P.F. Iugoslavia a părăsit Capitala plecînd în patrie

Delegația Asociațiilor de femei din R.P.F. Iugoslavia în frunte cu Lidja Iovanovici, conducătoarea delegației, care a făcut o vizită în țara noastră la invitația Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. a părăsit marți dimineață Capitala îndreptîndu-se spre patrie.

În drum, delegația femeilor iugoslave se va opri pentru două zile la Timișoara.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația de femei din R.P.F. Iugoslavia a fost salutată de tovarășele: Stela Enescu, Aneta Marinescu, Maria Moraru, Elisabeta Ploscaru, Maria Rosetti și activiste ale C.F.D.R.

Au fost de față ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București, Nikola Vujanovici împreună cu soția și membri ai Ambasadei.

Marți au sosit la Timișoara membrele delegației Federației asociațiilor de femei din R.P.F. Iugoslavia care, înainte de a se înapoia în țară, vor vizita orașul și regiunea Timișoara timp de două zile.

În numele locuitorilor din orașul și regiunea Timișoara, tov. Vasile Botezatu, a adus delegației de femei iugoslave un călduros salut de bun venit.

A răspuns tovarășa Lidja Iovanovici, conducătoarea delegației.

În cursul după amiezii, membrele delegației de femei din R. P. F. Iugoslavia au fost oaspeții colectiviștilor de la G.A.C. „Drapelul Roșu" din comuna Cenei.

Colectiviștii au făcut o caldă și sinceră manifestare de prietenie oaspeților.

Răsplata celor mai buni

La Școala de muzică din București a avut loc marți după amiază festivitatea decernării diplomelor de onoare elevilor și studenților care s-au distins în cadrul recentului Festival republican al elementelor fruntașe din școlile și institutele de artă, organizat de Ministerul Culturii.

Festivitatea a fost deschisă de prof. Dimitrie Dinicu, artist emerit al R.P.R., directorul Conservatorului „Ciprian Porumbescu" din București.

Au primit diploma de onoare: 26 de elevi ai școlilor elementare și medii de muzică din București, Cluj, Timișoara și Tg. Mureș, 18 studenți de la Conservatorul „Ciprian Porumbescu" din București, 6 studenți ai Conservatorului „Gh. Dima" din Cluj, 24 de elevi ai școlilor de coregrafie din București și Cluj și 18 studenți de la Institutul de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale" din București.

Au fost acordate diplome de onoare orchestrei și corului mixt al Conservatorului „Ciprian Porumbescu" din București, corului de copii al școlilor elementare nr. 1 și 2 din București, Cvartetului de coarde al „Conservatorului de muzică „Gh. Dima" din Cluj, Cvintetului de suflători cu pian al Conservatorului „Ciprian Porumbescu" din București, Cvartetului de coarde al școlii de muzică din Timișoara, colectivului de dansuri secuiești al școlii coregrafice din Cluj.

INFORMAȚII

În seara zilei de 3 iulie a părăsit Bucureștiul d-nul D. F. Mac Dermot, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Marii Britanii în R.P.R.

În Gara de Nord, domnul D. F. Mac Dermot a fost condus de șeful Protocolului Ministerului Afacerilor Externe, Caius Franțescu, de personalul Legației Marii Britanii, în frunte cu însărcinatul cu afaceri ad-interim E. G. Willan, de șefii unor ambasade și legații acreditați la București precum și de numeroși membri ai corpului diplomatic.

★

Colectivul Operei de Stat din Timișoara a plecat marți într-un turneu de 10 zile în R.P. Bulgaria, în cadrul unui schimb de spectacole organizat prin înțelegere între Opera de Stat din Timișoara și Opera de Stat din orașul Russe (R.P. Bulgaria). Cu acest prilej artiștii romîni vor prezenta în orașul Russe mai multe spectacole.

Tot marți a sosit în țara noastră colectivul Operei de Stat din orașul Russe care va da în acest timp o serie de spectacole în orașul Timișoara.

★

La invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., luni seara a sosit în Capitală un grup de activiști ai Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Ungară: Tabor Kiss, responsabilul secției sport, Sandor Cserenyi, responsabil politic al secției sport și Geza Toth, șef adjunct al secției odihnă.

Activiștii sindicali din R. P. Ungară vor face în țara noastră un schimb de experiență în problemele sportului și organizării odihnei.

★

În sala Operei de Stat din Timișoara s-au deschis marți reuniunile științifice ale Zilelor Medicale.

Au fost prezenți oameni de știință, profesori universitari și cercetători din institute de învățămînt superior medical din București, Timișoara, Cluj, Iași și Tg. Mureș, membri ai conducerii Ministerului Sănătății, reprezentanți ai Societății Științelor Medicale a R.P.R. un mare număr de medici din orașul și regiunea Timișoara.

Participă de asemenea ca invitați medici din R. P. Ungară, R.P. Bulgaria și Franța.

★

Marți după amiază a sosit în Capitală ansamblul „Grenzpolizei" din Republica Democrată Germană, care întreprinde un turneu în țara noastră la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

★

De curînd s-a întors în țară delegația medicală romînă — compusă din acad. prof. dr. St. S. Nicolau, conf. dr. N. Cajal și dr. N. Drăgănescu — care a luat parte la lucrările primului Congres internațional de patologie infecțioasă de la Lyon.

Știri sportive

După cum transmite agenția [illegible] Tanjung între 20 și 22 iulie 1956 se va desfășura la Belgrad cea de a XV-a ediție a Jocurilor balcanice de atletism. La această mare competiție sportivă internațională vor lua parte 250 de atleți din R. P. Bulgaria, Grecia, R.P.R., Turcia și R.P.F. Iugoslavia. Pentru prima oară după cel de al doilea război mondial sportivii din aceste țări se vor întîlni din nou la Jocurile balcanice. În ultimii trei ani la aceste jocuri au participat numai atleții din Grecia, Turcia și Iugoslavia.

★

Echipa feminină de handbal a R.P.R. a repurtat o nouă victorie în cadrul campionatului mondial, care se desfășoară în R.F. Germană, învingînd marți la Mannheim echipa Franței cu scorul de 5-2 (2-1). Echipa noastră s-a clasat pe locul întîi în grupa B și s-a calificat pentru finala campionatului mondial, urmînd să întîlnească învingătoarea meciului R.P. Ungară — R.F. Germană.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: **Patria, Elena Pavel** (sală și grădină), **Doina, Al. Popov, Al. Sahia** (sală și grădină), **1 Mai** (sală și grădină), **N. Bălcescu** (sală și grădină): Chitarele dragostei; **Magheru, V. Alecsandri, I. C. Frimu** (sală și grădină), **Arta** (sală și grădină), **Miorița, Volga**: Amanții din Toledo; **Republica, Filimon Sîrbu** (sală și grădină), **București, Înfrățirea între popoare, Gh. Doja, 8 Martie** (sală și grădină), **Libertății** (sală și grădină), **T. Vladimirescu** (sală și grădină): Contele de Monte Cristo (seria I); **Maxim Gorki, Donca Simo** (sală și grădină): Poemul pedagogic; **Timpuri noi**: Smolnii—Acvariul din Tzingtao - Campionatele de box pe 1955, Doi boi năzdrăvani; **Lumina, Flacăra**: Călușeii; **Central**: Liliacul; **Victoria**: Ordinul Anna; **Tineretului**: Accidentul; **Grivița**: S-au cunoscut într-o trăsură; **Vasile Roaită** (sală și grădină), **Munca**: Melodii nemuritoare; **Cultural**: Ganga; **Unirea** (sală și grădină): Bancnota de 1.000.000 de lire sterline; **C. David**: A 12-a noapte; **Carpați**: Maclovia; **Moșilor** (sală și grădină): Semne particulare; **23 August** (sală și grădină): Dragoste pierdută; **Coșbuc** (sală și grădină): Carola Lamberti.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii"; Tel. 7.60.10. Secția sortare, Tel. 7.00.91. — TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52